BENDROJO TEISMO (devintoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. vasario 21 d.*

„Dempingas – Tam tikrų Kinijos kilmės polivinilo alkoholių importas – Galutinis antidempingo muitas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1336 – Normaliosios vertės apskaičiavimas – Dideli iškraipymai eksportuojančioje šalyje – Reglamento (ES) 2016/1036 2 straipsnio 6a dalis – PPO teisė – PPO teisę atitinkančio aiškinimo principas – Koregavimai – Negrąžintinas PVM – Funkcijos, panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas – Teisingas eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimas – Įrodinėjimo pareiga – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 10 dalies b ir i punktai – Bendradarbiavimo nebuvimas – Turimi duomenys – Reglamento 2016/1036 18 straipsnis – Dvigubas taikymas – Nepalankus taikymas – Skirtingi gamybos procesai – Priverstinis kainų mažinimas – Rinkos segmentai – Produkto kontrolės numerių metodas – Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 2 ir 3 dalys – Teisė į gynybą – Konfidencialumo laikymasis – Reglamento 2016/1036 19 ir 20 straipsniai“

Byloje T-762/20

Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, įsteigta Čongčinge (Kinija),

Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd, įsteigta Lingu (Kinija),

Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd, įsteigta Uhane (Kinija),

atstovaujamos *avocats* J. Cornelis, F. Graafsma ir E. Vermulst,

ieškovės,

palaikomos

Wegochem Europe BV, įsteigtos Amsterdame (Nyderlandai), atstovaujamos *avocats* R. Antonini, E. Monard ir B. Maniatis,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą G. Luengo,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

palaikomą

Europos Parlamento, atstovaujamo A. Neergaard, D. Moore ir A. Pospíšilová Padowska,

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos H. Marcos Fraile ir B. Driessen, padedamų *avocate* N. Tuominen,

Kuraray Europe GmbH, įsteigtos Hatersheime prie Maino (Vokietija), atstovaujamos *avocats* R. MacLean ir D. Sevilla Pascual,

ir

Sekisui Specialty Chemicals Europe SL, įsteigtos La Canonja (Ispanija), atstovaujamos *avocats* A. Borsos ir J. Jousma,

įstojusių į bylą šalių,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Truchot (pranešėjas), teisėjai H. Kanninen, L. Madise, R. Frendo ir T. Perišin,

posėdžio sekretorė I. Kurme, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2022 m. gruodžio 14 ir 15 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovės *Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd* (toliau – *Sinopec Chongqing*), *Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd* (toliau – *Sinopec Ningxia*) ir *Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd* (toliau – *Sinopec Central-China*) prašo panaikinti 2020 m. rugsėjo 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2020/1336, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės polivinilo alkoholiams nustatomi galutiniai antidempingo muitai (OL L 315, 2020, p. 1; toliau – ginčijamas reglamentas), kiek jis su jomis susijęs.

Faktinės bylos aplinkybės

2 *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* yra Kinijos įmonės, gaminančios polivinilo alkoholius (toliau – PVA), o *Sinopec Central-China* yra su jomis susijusi Kinijos įmonė, be kita ko, eksportuojanti į Europos Sąjungą šių bendrovių pagamintus produktus.

3 2019 m. birželio 18 d. *Kuraray Europe GmbH* (toliau – *Kuraray*), daugiau nei 60 % visos Sąjungos produkcijos pagaminantis PVA gamintojas, pateikė skundą Europos Komisijai pagal 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo

importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21; toliau – pagrindinis reglamentas) 5 straipsnį. Tuomet Komisija paskelbė pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės PVA importo inicijavimą (OL C 256, 2019, p. 4).

4 Tyrimas dėl dempingo ir žalos apėmė laikotarpį nuo 2018 m. liepos 1 d. iki 2019 m. birželio 30 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai svarbias tendencijas, susijusias su ginčijamo reglamento 1–11 lentelėse nurodytomis aplinkybėmis, buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2016 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis) (ginčijamo reglamento 39 konstatuojamoji dalis).

5 Pasikeitus keliais raštais su ieškovėmis ir kitomis tyrime dalyvaujančiomis įmonėmis, 2020 m. liepos 3 d. Komisija ieškovėms perdavė galutinę informaciją, numatytą pagrindinio reglamento 20 straipsnyje (toliau – galutinis faktų atskleidimas), kurioje ketino nustatyti joms dempingo skirtumą atitinkantį 26,3 % antidempingo muitą. Po tolesnio pasikeitimo raštais ir 2020 m. liepos 17 d. surengto Komisijos posėdžio ieškovės tų pačių metų liepos 20 d. pateikė savo pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo. 2020 m. liepos 24 d. Komisija ieškovėms perdavė papildomą galutinę informaciją (toliau – papildomas galutinis faktų atskleidimas), kurioje sutiko su kai kuriais ieškovių pateiktais argumentais ir nusprendė, kad dempingo skirtumą galima sumažinti iki 17,3 %. 2020 m. liepos 29 d. ieškovės pateikė pastabas dėl šio papildomo faktų atskleidimo.

6 Ginčijamu reglamentu Komisija nustatė galutinį antidempingo muitą tam tikriems importuojamiems Kinijos kilmės PVA; ji taip pat ieškovėms nustatė 17,3 % galutinio antidempingo muito normą, taikomą neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą.

7 Apskaičiuodama ieškovių pagamintų produktų normaliąją vertę Komisija nesivadovavo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta bendrąja taisykle, pagal ją „normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje“. Ji taikė šio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, t. y. 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/2321, kuriuo iš dalies keičiamas pagrindinis reglamentas ir Reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 338, 2017, p. 1), įtvirtintą nuostatą (ginčijamo reglamento 86 ir 87 konstatuojamosios dalys).

8 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje nustatyta:

„6a. a) Jei taikant šią ar bet kokią kitą susijusią šio reglamento nuostatą nustatoma, kad dėl didelių iškraipymų eksportuojančioje valstybėje pagal b punktą toje valstybėje netikslinga taikyti valstybės vidaus rinkos kainas ir sąnaudas, normalioji vertė apskaičiuojama tik remiantis gamybos ir pardavimo sąnaudomis, atitinkančiomis neiškraipytas kainas ar lyginamuosius standartus, taikant toliau nurodytas taisykles.

Komisija gali naudoti:

– atitinkamas gamybos ir pardavimo sąnaudas atitinkamoje tipiškoje valstybėje, kurios ekonominis išsivystymas yra panašaus lygio kaip ir eksportuojančios valstybės, jei reikiami duomenys prieinami; jei yra daugiau kaip viena tokia valstybė, prireikus pirmenybė teikiama toms valstybėms, kuriose užtikrinamas tinkamas socialinės ir aplinkos apsaugos lygis,

– jei ji mano, kad reikia, neiškraipytas tarptautines kainas, sąnaudas ar lyginamuosius standartus arba

– valstybės vidaus [vidaus rinkos] sąnaudas, bet tik tuo atveju, jei, remiantis tiksliais ir tinkamais įrodymais, be kita ko, atsižvelgiant į c punkto nuostatas dėl suinteresuotųjų šalių, aiškiai nustatyta, kad jos neiškraipytos.

Nedarant poveikio 17 straipsniui, atliekamas atskiras kiekvieno eksportuotojo ir gamintojo vertinimas.

Į apskaičiuotą normaliąją vertę įtraukiama neiškraipyta ir pagrįsta suma, aprėpianti administracines, pardavimo ir bendrąsias sąnaudas [išlaidas] ir pelną.

b) Dideli iškraipymai yra tokie iškraipymai, kai nurodytos kainos ar sąnaudos, įskaitant žaliavų ir energijos sąnaudas, nepriklauso nuo laisvosios rinkos veiksnių, kadangi jas veikia didelis valstybės kišimasis. Vertinant, ar esama didelių iškraipymų, *inter alia*, atsižvelgiama į poveikį, kurį gali daryti vienas ar daugiau toliau nurodytų elementų:

– tai, kad atitinkamoje rinkoje daugiausia veikia įmonės, priklausančios eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms ar jų kontroliuojamos arba strategiškai prižiūrimos, arba šios įmonės vadovaujasi valdžios institucijų gairėmis,

– valstybės dalyvavimas įmonių veikloje, suteikiantis jai galimybę daryti poveikį kainoms arba sąnaudoms,

– viešoji politika arba priemonės, kuriomis diskriminuojama vietos tiekėjų naudai arba kitaip veikiama laisvoji rinka,

– bankroto, bendrovių ar nuosavybės teisės aktų nebuvimas, diskriminacinis jų taikymas ar netinkamas jų vykdymo užtikrinimas,

– darbo užmokesčio sąnaudų iškraipymas,

– viešosios politikos tikslus įgyvendinančių ar kitaip nuo valstybės priklausomų institucijų sudaroma galimybė gauti finansavimą.

c) Kai Komisija turi tinkamai pagrįstos informacijos, kad tam tikroje valstybėje ar tam tikrame tos valstybės sektoriuje gali būti didelių iškraipymų, kaip nurodyta b punkte, ir kai tikslinga siekiant veiksmingai taikyti šį reglamentą, Komisija parengia, viešai skelbia ir reguliariai atnaujina ataskaitą, kurioje apibūdinamos b punkte nurodytos rinkos aplinkybės toje valstybėje ar sektoriuje. Tokios ataskaitos ir jas pagrindžiantys įrodymai įtraukiami į visų su ta valstybe ar sektoriumi susijusių tyrimų dokumentų rinkinius. Suinteresuotosioms šalims suteikiama pakankamai galimybių paneigti ataskaitą ir ją pagrindžiančius įrodymus, papildyti ją, pateikti pastabų dėl jų ir naudotis jais per kiekvieną tyrimą, kuriam tokia ataskaita ar įrodymai naudojami. Vertindama, ar esama didelių iškraipymų, Komisija atsižvelgia į visus susijusius įrodymus, įtrauktus į tyrimo dokumentų rinkinį.“

9 Ginčijamame reglamente Komisija, visų pirma remdamasi 2017 m. gruodžio 20 d. ataskaita dėl padėties Kinijoje, paskelbta pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punktą, nustatė, kad toje šalyje buvo „didelių iškraipymų“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento

2 straipsnio 6a dalies b punktą (ginčijamo reglamento 91 ir 171 konstatuojamosios dalys), ir normaliąją vertę apskaičiavo pagal to reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto antros pastraipos pirmoje įtraukoje numatytą metodą. Šiuo tikslu ji tinkama tipiška šalimi pasirinko Turkiją (ginčijamo reglamento 172 ir 222 konstatuojamosios dalys). Be to, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto paskutinę pastraipą Komisija į normaliąją vertę įtraukė sumą, kurią ji laikė neiškraipyta ir pagrįsta suma, aprėpiančia pardavimo, administracines ir bendrąsias išlaidas (toliau – PAB išlaidos) ir pelną (ginčijamo reglamento 87 konstatuojamoji dalis).

10 Be to, Komisija nustatė, kad *Sinopec Ningxia* pateiktuose duomenyse apie gamybos sąnaudas yra didelių ir rimtų trūkumų. Todėl Komisija, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį apskaičiuodama jos gaminamų produktų normaliąją vertę, taikė to reglamento 18 straipsnio 1 dalį, pagal kurią, kai kuri nors suinteresuotoji šalis „atsisako suteikti prieigą prie reikalingos informacijos <…> arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą“, Komisija gali remtis „turimais faktais [duomenimis]“ (toliau – turimi duomenys, kaip tai suprantama pagal 18 straipsnį). Taigi *Sinopec Ningxia* gaminamų produktų normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis kitų eksportuojančių gamintojų pateikta informacija, o kiekvienai nagrinėjamųjų PVA rūšiai Komisija taikė didžiausiąją apskaičiuotą kitų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę (ginčijamo reglamento 327–333 konstatuojamosios dalys).

11 Lygindama ieškovių gaminamų produktų normaliąją vertę ir jų eksporto kainą Komisija atliko du koregavimus pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b ir i punktus. Pirma, ji padidino normaliąją vertę, „atsižvelgdama į netiesioginių mokesčių skirtumą tarp [Kinijos] pardavimo eksportui į Sąjungą ir normaliosios vertės, kurią apskaičiuojant [nebuvo įtraukti] tam tikri netiesioginiai mokesčiai, kaip antai [pridėtinės vertės mokestis] (ginčijamo reglamento 388 konstatuojamoji dalis). Antra, ji sumažino eksporto kainą dėl to, kad *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* jų pagamintus PVA Sąjungos rinkoje pardavinėjo per *Sinopec Central-China*, ši turėjo būti laikoma prekiautoju, o ne vidaus pardavimo skyriumi (ginčijamo reglamento 358 ir 373 konstatuojamosios dalys). Be to, Komisija pakoregavo eksporto kainą ir ją sumažino, iš jos išbraukdama draudimo, transporto, tvarkymo ir pakrovimo, kredito išlaidas ir banko mokesčius (toliau – ginčijamos išlaidos), siekdama gauti gamintojo kainų EXW sąlygomis dydį (ginčijamo reglamento 313, 314 ir 357 konstatuojamosios dalys).

12 Nagrinėdama Sąjungos pramonei galimai padarytą žalą pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 6 dalis Komisija analizavo priverstinį kainų mažinimą. Šiuo tikslu, pirma, ji rėmėsi savo išvadomis, kad PVA rinkoje nebuvo dviejų atskirų segmentų (ginčijamo reglamento 61–64 konstatuojamosios dalys). Antra, ji, be kita ko, naudojo importo kainų ir Sąjungos pramonės pardavimo kainų palyginimo metodą pagal produkto rūšis; reikia pažymėti, kad dalies šių produktų atitiktis nebuvo nustatyta (ginčijamo reglamento 432 ir 433 konstatuojamosios dalys).

Šalių reikalavimai

13 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis su jomis susijęs,

– priteisti iš Komisijos ir bendrovių, įstojusių į bylą palaikyti jos reikalavimų, bylinėjimosi išlaidas.

14 *Wegochem Europe BV* (toliau – *Wegochem*), įstojusi į bylą palaikyti ieškovių reikalavimų, Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su ieškovėmis,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant jos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

15 Komisija, palaikoma Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos, *Kuraray* ir *Sekisui Specialty Chemicals Europe SL* (toliau – *Sekisui*), Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

16 Grįsdamos ieškinį ieškovės nurodo penkis pagrindus; pirmasis pagrindas grindžiamas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymo nesuderinamumu su Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) teisėje numatytais įsipareigojimais; antrasis – pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida; trečiasis – pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 ir 5 dalių bei PPO steigimo sutarties (OL L 336, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 82) 1A priede esančios Sutarties dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT) VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189; toliau – Antidempingo susitarimas) 6 straipsnio 8 dalies ir Antidempingo susitarimo II priedo (OL L 336, 1994, p. 118; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 204; toliau – II priedas) pažeidimu; ketvirtasis – pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu nustatant priverstinį kainų mažinimą ir to paties reglamento 3 straipsnio 6 dalies pažeidimu, o penktasis ieškinio pagrindas – teisės į gynybą pažeidimu.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymo nesuderinamumu su PPO teisėje numatytais įsipareigojimais

17 Ieškovės teigia, kad ginčijamame reglamente Komisija taikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį neatsižvelgdama į PPO ginčų sprendimo tarnybos (GST) sprendimuose pateiktus Antidempingo susitarimo išaiškinimus. Ieškovės sutinka, kad Antidempingo susitarimas nėra tiesiogiai veikiantis, tačiau teigia, kad, atsižvelgiant į šio susitarimo ir pagrindinio reglamento panašumus, ši aplinkybė neturi įtakos pareigai aiškinti minėtą pagrindinio reglamento nuostatą taip, kad ji atitiktų PPO teisę (įskaitant GST sprendimus); ieškovių teigimu, nagrinėjamu atveju Komisija pažeidė šią pareigą.

18 Ieškovės nurodo, kad šio pagrindo negalima laikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu. Jos ginčija ne pačią nuostatą, o tai, kaip Komisija ją pritaikė ginčijamame reglamente. Ieškovės pabrėžia, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį galima aiškinti taip, kad ji atitiktų PPO teisę; toks aiškinimas nėra *contra legem*, o ši nuostata neprarastų savo prasmės.

19 Komisija, palaikoma Parlamento, Tarybos, *Kuraray* ir *Sekisui*, ginčija ieškovių argumentus.

20 Reikia priminti, kad pagal SESV 216 straipsnio 2 dalį Sąjungos sudaryti tarptautiniai susitarimai yra privalomi Sąjungos institucijoms, todėl turi viršenybę Sąjungos aktų atžvilgiu. Todėl antrinės teisės aktai turi būti aiškinami taip, kad kuo labiau atitiktų šiuos susitarimus, visų pirma tuomet, kai tokiais teisės aktais siekiama įgyvendinti Sąjungos sudarytą tarptautinį susitarimą (šiuo klausimu žr. 2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Petrotub ir Republica / Taryba*, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2014 m. kovo 18 d. Sprendimo *Z.*, C-363/12, EU:C:2014:159, 71 ir 72 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją ir 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

21 Pagrindinio reglamento 3 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog siekiant užtikrinti, kad Antidempingo susitarimo taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, to susitarimo nuostatos, kiek tai yra įmanoma, turėtų būti įtrauktos į Sąjungos teisės aktus. 1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės (Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys, 1155 t., p. 331) 26 straipsnyje įtvirtintas bendrasis tarptautinės teisės principas, pagal kurį reikalaujama vykdyti sutartinius įsipareigojimus (*pacta sunt servanda*), reiškia, kad Sąjungos teismas, aiškindamas ir taikydamas Antidempingo susitarimą, turi atsižvelgti į GST sprendimus, kuriuose aiškinamos šio susitarimo nuostatos (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 30, 32 ir 33 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

22 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 20 punkte minėtoje suformuotoje jurisprudencijoje vartojamos formuluotės „kiek įmanoma“, tokia jurisprudencija negali būti taikoma nuostatai, kurios prasmė yra aiški ir nedviprasmiška ir kurios visiškai nereikia aiškinti. Jeigu taip būtų, antrinės Sąjungos teisės aktų tinkamo aiškinimo principas būtų šios nuostatos aiškinimo *contra legem* pagrindas, o tam negalima pritarti (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Confédération nationale du Crédit mutuel / ECB*, T-751/16, EU:T:2018:475, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 2017 m. vasario 28 d. Sprendimo *Canadian Solar Emea ir kt. / Taryba*, T-162/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:124, 151 punktą).

23 Be to, reikia pažymėti, kad Sąjungos sudaryto tarptautinio susitarimo nuostatas atitinkančio Sąjungos institucijų teisės aktų aiškinimo, kaip apibrėžta šio sprendimo 20–22 punktuose nurodytoje jurisprudencijoje, nereikėtų painioti su šių aktų teisėtumo kontrole.

24 Pagal suformuotą jurisprudenciją tarptautinio susitarimo nuostatomis galima remtis grindžiant ieškinį dėl Sąjungos antrinės teisės akto panaikinimo arba tokio akto neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą tik su sąlyga, kad, pirma, šio susitarimo pobūdis ir sistema tam neprieštarauja ir, antra, tos nuostatos yra besąlygiškos ir pakankamai tikslios pagal savo turinį. Tik tada, kai tenkinamos šios abi kumuliacinės sąlygos, minėtomis nuostatomis galima remtis Sąjungos teisme kaip kriterijumi, vertinant Sąjungos akto teisėtumą (žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

25 Nagrinėjamu atveju, kadangi ieškovės teigia nepateikusios neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo ir bet kuriuo atveju netvirtina (ir juo labiau – neįrodo), kad įvykdytos šio sprendimo 24 punkte primintoje jurisprudencijoje nustatytos sąlygos, tam, kad Bendrasis Teismas galėtų pripažinti šį ieškinio pagrindą pagrįstu, jos turi įrodyti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis nėra pakankamai aiški arba joje yra dviprasmybių, kuriuos reikia pašalinti pateikiant šias taisykles atitinkantį aiškinimą, taip pat kad toks aiškinimas nėra *contra legem*.

26 Pažymėtina, kad ieškovės neteigia, jog pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies formuluotė dviprasmiška.

27 Vis dėlto, pirma, ieškovės tvirtina, jog tam, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį būtų galima taikyti taip, kad ji atitiktų PPO teisę, ji turi būti aiškinama taip, kad iš trijų minėto reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte nurodytų informacijos šaltinių turi būti taikomas tik paskutinysis, t. y. eksportuojančios šalies vidaus rinkos sąnaudos.

28 Reikia priminti, kad, vadovaujantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (žr. 2020 m. liepos 2 d. Sprendimo *Magistrat der Stadt Wien (Balėsas)*, C-477/19, EU:C:2020:517, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

29 Jei pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis būtų aiškinama taip, kaip siūlo ieškovės, pirmųjų dviejų šio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte numatytų informacijos šaltinių nebūtų galima naudoti, o trečiasis būtų plačiai naudojamas, t. y. jis turėtų būti taikomas net ir nesant jokių įrodymų, leidžiančių nustatyti, kad atitinkamos sąnaudos nėra iškraipytos.

30 Visų pirma ieškovių nurodyto aiškinimo negalima grįsti nagrinėjamos nuostatos formuluote, joje išvardytos trys galimybės (trečiosios taikymas priklauso nuo konkrečios sąlygos). Kaip matyti iš šios nuostatos formuluotės („gali naudoti“), šios trys galimybės nėra baigtinės, todėl Komisija gali naudotis ir kitais informacijos šaltiniais, kurie nepriskiriami prie šių trijų galimybių. Vis dėlto Komisija, naudodamasi teisės aktų leidėjo jai suteikta diskrecija pasirinkti papildomus informacijos šaltinius, negali pasirinkti ketvirto šaltinio, kuris beveik visiškai sutampa su trečiuoju, išskyrus tai, kad nereikalaujama tenkinti sąlygos ir įrodyti, kad sąnaudos eksportuojančios šalies vidaus rinkoje nėra iškraipytos.

31 Tokio aiškinimo nepatvirtina ir pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies kontekstas. Šioje nuostatoje įtvirtintos specialios taisyklės skiriasi nuo kitų pagrindinio reglamento 2 straipsnio dalių nuostatų, nes jos taikomos, kai eksportuojančios šalies vidaus rinkoje yra didelių iškraipymų. Todėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirmoje pastraipoje esantis žodžių junginys „[j]ei taikant šią ar bet kokią kitą susijusią šio reglamento nuostatą“ nereiškia, kad šią nuostatą visais atvejais reikia aiškinti taip, kad ji atitiktų Antidempingo susitarimo nuostatas, o šios savo ruožtu atitinka kitas pagrindinio reglamento 2 straipsnio nuostatas.

32 Galiausiai dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje nustatytų tikslų reikia pažymėti, kad šia nuostata siekiama užtikrinti, kad atliekant antidempingo tyrimą nebūtų naudojami duomenys apie kainas ir sąnaudas eksportuojančioje šalyje, iškraipyti dėl didelių šios šalies vidaus rinkos iškraipymų. Todėl joje numatyta, kad galima naudoti atitinkamos tipiškos trečiosios šalies duomenis, tarptautinius duomenis arba eksportuojančios šalies vidaus rinkos sąnaudas, jeigu būtų įrodyta, kad jos nėra iškraipytos.

33 Todėl reikia konstatuoti, kad pateikdamos argumentus, apibendrintus šio sprendimo 27 punkte, ieškovės siūlo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį aiškinti *contra legem*, o tam negalima pritarti.

34 Antra, ieškovės tvirtina, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį reikia aiškinti taip, kad jis atitiktų Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2 dalį ir 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunktį.

35 Viena vertus, ieškovių teigimu, pagal Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2 dalį normaliąją vertę leidžiama apskaičiuoti ne pagal kainas eksportuojančioje šalyje tik esant trims aplinkybėms; viena jų – ypatinga situacija eksportuojančioje šalies rinkoje.

36 Ieškovės teigia, kad sąvoka „ypatinga situacija rinkoje“, kaip ji aiškinama GST sprendimuose, nesuteikia neribotos laisvės už antidempingo tyrimą atsakingai institucijai (toliau – kompetentinga institucija), o apima tik tuos atvejus, kai daromas poveikis normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginamumui. Priešingai, padėtis, kuriai būdingi dideli iškraipymai, atsirandantys dėl didelio valstybės kišimosi į eksportuojančios šalies rinką, savaime neleidžia apskaičiuojant normaliąją vertę neatsižvelgti į tos šalies eksportuojančių gamintojų patirtas sąnaudas ir vietoj jų remtis trečiosios šalies gamintojų patirtomis sąnaudomis. Komisija turi įrodyti, kad ši padėtis susijusi su kainų palyginamumu. Tačiau nagrinėjamu atveju įrodymų nebuvo pateikta.

37 Kita vertus, ieškovių teigimu, net darant prielaidą, kad dėl gamybos išteklių sąnaudų iškraipymo susidaro ypatinga situacija rinkoje, nagrinėjamu atveju Komisijos pasirinktas metodas, pagal kurį privaloma naudoti neiškraipytų šaltinių gamybos išteklių sąnaudas ir neatsižvelgti į Kinijos eksportuojančių gamintojų registruose užregistruotus duomenis apie gamybos sąnaudas, vis dėlto prieštarauja Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunkčiui, kaip jis išaiškintas GST sprendimuose.

38 Reikia priminti, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 23 punkte, nors ieškovės ir remiasi PPO teisę atitinkančio aiškinimo principu, tai negali lemti Bendrojo Teismo atliekamos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies teisėtumo pagal PPO taisykles kontrolės, pirmiau neįrodžius, jog įvykdytos tam būtinos jurisprudencijoje nustatytos sąlygos.

39 Be to, iš šio sprendimo 20 punkto išplaukia, jog tam, kad būtų galima visapusiškai taikyti PPO teisę atitinkančio aiškinimo principą, nagrinėjamomis Sąjungos teisės nuostatomis turi būti siekiama įgyvendinti PPO taisykles.

40 Reikėtų priminti, kad Reglamentu 2017/2321 Sąjungos teisės aktų leidėjas iš dalies pakeitė pagrindinio reglamento 2 straipsnį, jį papildydamas nauja 6a dalimi ir iš dalies pakeisdamas 7 dalį.

41 Remiantis jurisprudencija pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje, galiojusioje iki Reglamento 2017/2321, buvo išdėstytas Sąjungos teisės aktų leidėjo ketinimas šioje srityje taikyti Sąjungos teisės sistemai būdingą požiūrį, nustatant išsamias specialiąsias taisykles, pagal kurias apskaičiuojama normalioji vertė importuojant iš ne rinkos ekonomikos šalių. Todėl buvo nuspręsta, kad šios nuostatos negalima laikyti priemone, skirta konkrečių įsipareigojimų, prisiimtų pagal PPO susitarimus (kuriuose nėra nustatyta normaliosios vertės apskaičiavimo taisyklių, skirtų ne rinkos ekonomikos valstybėms), įgyvendinimui užtikrinti Sąjungos teisės sistemoje (2022 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals / Komisija*, C-718/20 P, EU:C:2022:362, 88 punktas; taip pat šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 47–50 punktus). Bendrasis Teismas nurodė: kadangi šioje nuostatoje buvo nustatytos PPO susitarimų neatitinkančios normaliosios vertės apskaičiavimo taisyklės, Komisija neprivalėjo jos aiškinti pagal Sąjungos įsipareigojimus PPO. Tokiu atveju ji prarastų diskreciją, kurią teisės aktų leidėjas siekė jai suteikti (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Zhejiang Jndia Pipeline Industry / Komisija*, T-228/17, EU:T:2019:619, 111–113 punktus).

42 Šie principai pagal analogiją taikytini pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a daliai.

43 Šioje nuostatoje nustatyta speciali tvarka su normaliosios vertės apskaičiavimo taisyklėmis, taikomomis eksportui iš šalių, kurių vidaus rinkoje yra didelių iškraipymų, kaip tai suprantama pagal tą pačią nuostatą. PPO teisėje nėra specialių taisyklių, skirtų normaliajai vertei tokiais atvejais apskaičiuoti.

44 Be to, Reglamento 2017/2321 2 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad juo „nedaromas poveikis nustatant, ar PPO narė yra rinkos ekonomikos šalis, ar ne, ir neturėtų būti daromas poveikis tvarkai ir sąlygoms, kurios nustatytos protokoluose ir kituose dokumentuose, pagal kuriuos valstybės prisijungė prie <…> sutarties, kuria įsteigta [PPO]“; vienas jų – Kinijos Liaudies Respublikos prisijungimo prie PPO protokolas (toliau – prisijungimo protokolas).

45 Prisijungimo protokolo 15 punkte nustatytos specialios Antidempingo susitarimo taikymo importui iš Kinijos taisyklės ir numatytas ne ilgesnis kaip 15 metų pereinamasis laikotarpis nuo Kinijos Liaudies Respublikos narystės PPO pradžios, t. y. iki 2016 m. gruodžio 11 d.

46 Vis dėlto atsižvelgiant į Reglamento 2017/2321 preambulės 2 konstatuojamąją dalį negalima daryti išvados, kad šiuo reglamentu Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino sukurti prisijungimo protokolo 15 punkto įgyvendinimo mechanizmą.

47 Bet kuriuo atveju, darant prielaidą, kad pagal prisijungimo protokolo 15 punktą pasibaigus jame numatytam pereinamajam laikotarpiui draudžiama atliekant antidempingo tyrimą naudoti normaliosios vertės apskaičiavimo metodą (kuris nėra grindžiamas Kinijos kainomis ar sąnaudomis toje pramonėje, dėl kurios atliekamas tyrimas), tai reikštų, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis yra nesuderinama su šiuo punktu.

48 Kadangi ieškovės nepateikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo, atsižvelgiant į PPO taisykles, toks galimas nesuderinamumas tik patvirtina, kad šios nuostatos neįmanoma aiškinti taip, kaip siūlė ieškovės.

49 Todėl darytina išvada, kad nebuvo įvykdytos sąlygos, būtinos tam, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis būtų aiškinama taip, kad ji atitiktų PPO taisykles.

50 Taigi ieškinio pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida

51 Ieškinio antrąjį pagrindą sudaro trys dalys: pirmoji grindžiama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida, antroji – minėto reglamento 2 straipsnio 10 dalies įžanginės dalies pažeidimu, o trečioji – to reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punkto pažeidimu.

Dėl pirmos dalies

52 Ieškovės, palaikomos *Wegochem*, primena, kad visus jų PVA eksporto į Sąjungą pardavimus vykdė *Sinopec Central-China*, ir teigia, kad Komisija nepagrįstai nusprendė, jog pastarųjų funkcijų nevykdė vidaus pardavimo skyrius, o jos buvo analogiškos komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijoms, todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą šias pardavimų

eksportui kainas pakoregavo jas sumažindama (toliau – pirmasis ginčijamas koregavimas), atsižvelgdama į šios bendrovės PAB išlaidas ir pelną, apskaičiuotą remiantis nepriklausomo komercinės veiklos vykdytojo pateikta informacija.

53 Pirma, ieškovės nurodo, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto formuluotę ir reikšmingą jurisprudenciją tam, kad būtų galima atlikti koregavimą pagal šią nuostatą, Komisija turi pateikti bent jau neprieštaraujančius duomenis, patvirtinančius, kad su gamintoju susijusios prekybos bendrovės funkcijos panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.

54 Ieškovės teigia, kad Komisija negali perkelti įrodinėjimo pareigos ir laikyti, kad pagal bendrą taisyklę toks koregavimas yra pagrįstas, kai jis atliekamas iš karto, įmonei įsteigus susijusią prekybos bendrovę savo pardavimams eksportui vykdyti, ir kad tuo pagrindu šią bendrovę įsteigęs gamintojas turi įrodyti, jog nagrinėjamas koregavimas nepagrįstas.

55 Antra, aplinkybės, kuriomis Komisija rėmėsi tiek per ginčijamo reglamento priėmimo procedūrą, tiek pačiame reglamente, neleidžia teigti, kad pirmasis ginčijamas koregavimas nagrinėjamu atveju yra pagrįstas.

56 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

57 Pirma, yra bendra taisyklė, kad tais atvejais, kai bendrovė įsteigia susijusią bendrovę komerciniams sandoriams vykdyti (kitu atveju juos reikėtų patikėti trečiosioms šalims), leidžiama atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Taip įsteigta susijusi bendrovė vykdo panašias funkcijas kaip ir komisinių pagrindu dirbantis agentas. Ši bendra taisyklė netaikoma (ir toks koregavimas neatliekamas) tik išimtiniais atvejais, kai gamintojas ir su juo susijęs į Sąjungą eksportuojantis platintojas sudaro vieną ekonominį vienetą. Bet kokias bendrosios taisyklės išimtis reikėtų aiškinti siaurai.

58 Antra, Komisija nurodo niekada neteigusi, jog dėl kurio nors iš veiksnių, kurių pagrindu ji atliko pirmąjį ginčijamą koregavimą, savaime galima nepripažinti *Sinopec Central-China* vidaus pardavimo skyriumi. Ji pabrėžia būtinybę visapusiškai įvertinti reikšmingas aplinkybes ir teigia, kad atlikus visų byloje esančių susijusių įrodymų analizę galima daryti išvadą, jog *Sinopec Central-China* yra savarankiška ir nepriklausoma prekybos bendrovė.

– *Taikytinos taisyklės*

59 Reikia priminti šias atitinkamų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies nuostatų formuluotes:

„Eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksporto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, parduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

<…>

i) Komisiniai

Koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo.

Terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį gauna prekybininkas tuo ar panašiu produktu, jeigu tokio prekybininko funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.“

60 Iš jurisprudencijos matyti, kad koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą negalimas, kai trečiojoje valstybėje įsteigtas gamintojas ir su juo susijęs į Sąjungą eksportuojantis platintojas sudaro vieną ekonominį vienetą (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 39 punktą).

61 Gamybos ir pardavimo veiklos pasidalijimas grupės, sudarytos iš teisiškai atskirų bendrovių, viduje negali pakeisti fakto, kad tai yra vienas ekonominis vienetas, šitaip organizuojantis visą veiklą, kurią kitais atvejais vykdo ir teisiniu požiūriu vienas vienetas (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

62 Tokiomis aplinkybėmis vieno ekonominio vieneto buvimo pripažinimas leidžia išvengti situacijos, kai sąnaudos, kurios akivaizdžiai yra įtraukiamos į produkto pardavimo kainą prekyba užsiimant į gamintojo organizaciją integruotam pardavimo skyriui, nebeįtraukiamos į kainą ta pačia pardavimo veikla užsiimant teisiškai atskirai, nors ir ekonomiškai gamintojo kontroliuojamai bendrovei (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

63 Iš to matyti, kad platintojas, kuris kartu su trečiojoje valstybėje įsteigtu gamintoju sudaro vieną ekonominį vienetą, negali būti laikomas vykdančiu funkcijas, panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 42 punktą).

64 Nagrinėjant, ar gamintojas ir su juo susijęs platintojas sudaro vieną ekonominį vienetą, svarbu įvertinti šio gamintojo ir šio platintojo santykių ekonominę realybę. Atsižvelgdamos į reikalavimą, kad išvada atspindėtų minėto gamintojo ir minėto platintojo santykių ekonominę realybę, Sąjungos institucijos turi atsižvelgti į visus reikšmingus veiksnius, leidžiančius nustatyti, ar platintojas vykdo šio gamintojo integruoto pardavimo skyriaus funkcijas, ar ne (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

– *Dėl įrodymų*

65 Pagal jurisprudenciją pareiga įrodyti, kad turi būti atlikti konkretūs pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje išvardyti koregavimai, tenka šaliai, kuri nori jais remtis (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 83 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

66 Taigi, kai Sąjungos institucijos mano, kad reikia taikyti koregavimą sumažinant eksporto kainą, nes su gamintoju susijusi prekybos bendrovė vykdo panašias funkcijas kaip ir komisinių pagrindu dirbantis agentas, jos turi pateikti bent neprieštaraujančių duomenų, patvirtinančių, kad ši sąlyga įvykdyta (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 84 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

67 Iš to matyti, kad jei Sąjungos institucijos pateiktų neprieštaraujančių duomenų, jog su gamintoju susijęs platintojas vykdo funkcijas, panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento, šis platintojas ar gamintojas turėtų pateikti įrodymų, kad koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą yra nepagrįstas (pagal analogiją žr. 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 85 punktą).

68 Vadinasi, Komisija, norėdama atlikti pirmąjį ginčijamą koregavimą, turėjo pateikti neprieštaraujančių duomenų jo pagrįstumui patvirtinti.

69 Komisija neturi pagrindo manyti, kad koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą iš esmės reikėtų atlikti iš karto, bendrovei įsteigus su ja susijusią prekybos bendrovę pardavimams eksportui vykdyti.

70 Tokios bendros taisyklės, reiškiančios įrodinėjimo pareigos perkėlimą, nėra, o Komisijos šiuo tikslu nurodyta jurisprudencija nėra reikšminga.

71 Pirma, Komisija remiasi 2013 m. vasario 7 d. Sprendimu *EuroChem MCC / Taryba* (T-459/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:66). Šio sprendimo 132 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51) 2 straipsnio 10 dalies i punkto antras sakinys išplaukia iš 2002 m. lapkričio 5 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1972/2002, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 305, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 132), 1 straipsnio 5 dalies. Tame pačiame punkte jis konstatavo, kad pagal Reglamento Nr. 1972/2002 6 konstatuojamąją dalį šio sakinio įtraukimu buvo siekiama laikantis nusistovėjusios institucijų praktikos pažymėti, kad koregavimus pagal šią nuostatą taip pat būtina atlikti, jei šalių santykiai nėra pagrįsti įgaliotojo ir agento santykiais, tačiau jos pasiekia tų pačių ekonominių rezultatų veikdamos kaip pirkėja ar pardavėja. Vis dėlto iš to paties sprendimo 133 ir 134 punktų matyti, kad koregavimą būtina atlikti, jei su eksportuojančiu gamintoju susijusi pardavimus vykdanti bendrovė atlieka funkcijas, panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas, ir kad, siekiant nustatyti, ar šiuo atveju taip yra, reikia išnagrinėti atitinkamas įvairių susijusių bendrovių funkcijas. Vadinasi, tame sprendime Bendrasis Teismas nepripažino bendrosios taisyklės (ja nagrinėjamu atveju remiasi Komisija).

72 Antra, Komisija nurodo 2016 m. spalio 26 d. Sprendimą *PT Musim Mas / Taryba* (C-468/15 P, EU:C:2016:803, 39 punktas), tačiau jame nėra jokių nuorodų į bendrąją taisyklę ar jos išimtį.

73 Trečia, Komisija remiasi 2004 m. spalio 28 d. Sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic / Taryba* (T-35/01, EU:T:2004:317) 50 punktu ir 2019 m. birželio 28 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Komisija* (T-741/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:454) 49 punktu. Šiuose sprendimuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t.,

p. 45) ir Reglamento Nr. 1225/2009, galiojusio klostantis atitinkamoms faktinėms aplinkybėms, 2 straipsnio 7 dalies b punkte numatytas produkto normaliosios vertės apskaičiavimo metodas yra šių reglamentų 2 straipsnio 7 dalies a punkte šiuo tikslu numatyto specialaus metodo, iš esmės taikomo importui iš ne rinkos ekonomikos šalies, išimtis. Vis dėlto nagrinėjamu atveju Komisija neteigia (ir juo labiau – neįrodo), kad koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą netaikymas, eksportuojančiam gamintojui parduodant savo produktus Sąjungoje per susijusią bendrovę, reiškia šiame reglamente įtvirtintos taisyklės, pagal kurią tokiomis aplinkybėmis tokį koregavimą iš esmės reikėtų atlikti, išimtį. Todėl šie sprendimai nepatvirtina nei Komisijos nurodytos bendrosios taisyklės, nei išimtinio tokio koregavimo netaikymo, esant vienam ekonominiam vienetui.

74 Ketvirta, teismo posėdyje Komisija rėmėsi 2022 m. gruodžio 14 d. Sprendimu *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings / Komisija* (T-586/14 RENV II, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:799, 57 punktas), kuriame patvirtinta taisyklė, kad koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą paprastai atliekamas eksportuojančiam gamintojui parduodant savo produktus per susijusią bendrovę. Vis dėlto reikia pažymėti, kad tame sprendime Bendrasis Teismas nagrinėjo padėtį, kai su atitinkamu eksportuojančiu gamintoju susijusi bendrovė veikė kartu su jo vidaus eksporto skyriumi, kaip matyti iš minėto sprendimo 52 ir 57 punktų. Kadangi nagrinėjamu atveju susiklostė kitokia situacija, Komisija nepagrįstai remiasi minėtu sprendimu.

75 Komisija taip pat negali laikytis nuomonės, kad koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą reikia atlikti remiantis ieškovių Bendrajame Teisme nurodyta aplinkybe, kad *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* tiesiogiai nekontroliuoja bendrovės *Sinopec Central-China*.

76 Šiuo klausimu, nors iš ginčijamo reglamento 366 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija pripažįsta bendrą kontrolę, nes bendroves *Sinopec Central-China*, *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* „kontroliuoja *Sinopec Group*“, šio reglamento konstatuojamosiose dalyse nėra nagrinėjamas netiesioginis šios kontrolės pobūdis ir galimas jos poveikis Komisijai tenkančiai įrodinėjimo pareigai pagal šio sprendimo 65–67 punktuose nurodytą jurisprudenciją.

77 Ginčijamo reglamento 366 konstatuojamojoje dalyje Komisija taip pat pažymėjo, kad „bendra kontrolė būtina vieno ekonominio vieneto buvimo išankstinė sąlyga, ir todėl reikia išanalizuoti, ar visi svarbūs faktai, susiję su susijusiu prekiautoju, rodo, kad yra vienas ekonominis vienetas“, ir kad „[t]ikslas – nustatyti, ar susijusio prekiautojo atliekamos funkcijos [buvo] panašios į vidaus pardavimo skyriaus funkcijas, ar ne“.

78 Tokiam požiūriui, kurio Komisija laikosi ginčijamame reglamente, reikia pritarti, kadangi jis atitinka jurisprudenciją, pagal kurią bendrovių, galinčių sudaryti vieną ekonominį vienetą, kapitalo struktūra yra reikšmingas tokio vieneto egzistavimo požymis (šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba*, T-249/06, EU:T:2009:62, 179 punktą).

79 Taigi, remiantis šia išvada, reikia patikrinti, ar Komisija pateikė pakankamai neprieštaraujančių duomenų, patvirtinančių, kad, nepaisant bendros kontrolės, nebuvo galima laikyti, kad *Sinopec Central-China* veikė kaip vidaus pardavimo skyrius, todėl reikėjo atlikti pirmąjį ginčijamą koregavimą.

– *Dėl Komisijos surinktų duomenų*

80 Komisija savo sprendimą grindžia šiais duomenimis:

– *Sinopec Central-China* ieškojo pirkėjų ir užmezgė su jais ryšius,

– *Sinopec Chongqing* vykdė tiesioginius pardavimus eksportui,

– *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* vykdė tiesioginius pardavimus Kinijoje,

– *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* teko pardavimo išlaidos,

– *Sinopec Central-China* prekiavo ne tik *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia*, bet ir kitų gamintojų produktais.

81 Reikia nustatyti, ar minėti duomenys leidžia daryti išvadą, kad Komisija pateikė reikalaujamus įrodymus.

82 Pirmiausia reikėtų priminti, kad šio sprendimo 80 punkte nurodyta pirmoji aplinkybė, kad *Sinopec Central-China* ieškojo pirkėjų ir užmezgė su jais ryšius, buvo pateikta galutinai atskleidžiant faktus. Ieškovės savo pastabose dėl to atskleidimo ginčijo pirmosios aplinkybės svarbą ir teigia, kad pirkėjų paieška ir ryšių su jais užmezgimas yra būdinga nepriklausomo komercinės veiklos vykdytojo ir vidaus pardavimo skyriaus veikla. Komisija paminėjo šią aplinkybę ginčijamo reglamento 358 konstatuojamojoje dalyje, tačiau į ieškovių argumentus neatsakė.

83 Bendrajame Teisme Komisija apsiribojo teiginiu, kad pirmoji aplinkybė buvo reikšminga, nors pirkėjų paiešką ir ryšių su jais užmezgimą gali vykdyti tiek vidaus pardavimo skyrius, tiek prekybos atstovas.

84 Šiomis aplinkybėmis ieškovės pagrįstai teigia, kad ta aplinkybė, jog vienetas užsiima pirkėjų paieška ir ryšių su jais užmezgimu, neturi reikšmės sprendžiant, ar tai yra vidaus pardavimo skyrius, ar prekybos atstovas.

85 Dėl antrosios šio sprendimo 80 punkte nurodytos aplinkybės, kad *Sinopec Chongqing* vykdė tiesioginius pardavimus eksportui, iš jurisprudencijos matyti, kad kuo didesnė tokių tiesioginių pardavimų dalis, tuo sunkiau pagrįstai tvirtinti, kad susijęs platintojas vykdo vidaus pardavimo skyriaus funkcijas (šiuo klausimu žr. 1992 m. kovo 10 d. Sprendimo *Matsushita Electric / Taryba*, C-175/87, EU:C:1992:109, 14 punktą ir 2015 m. birželio 25 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, T-26/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:437, 69 punktą). Vis dėlto vienas ekonominis vienetas gali egzistuoti gamintojui vykdant dalį pardavimo funkcijų, papildančių jo produktų platinimo bendrovės vykdomas funkcijas (žr. 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba*, T-249/06, EU:T:2009:62, 179 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

86 Nagrinėjamu atveju ieškovės teigia, kad *Sinopec Chongqing* tiesiogiai (*Sinopec Central-China* nedalyvaujant) vykdytas produktų pardavimas eksportui tik papildo pastarosios vykdytą eksportą ir susijęs su PVA pardavimais JAV, o ne Sąjungoje įsisteigusiems pirkėjams; tai lemia su JAV galiojančia antidempingo muitų surinkimo sistema, pagal kurią nulinė muito norma gali būti taikoma tik tiesioginiams pardavimams, susijusios priežastys. Su šių tiesioginių pardavimų

eksportui į JAV (šie sudaro tik 10,9 % bendros eksporto į Sąjungą ir JAV apimties) susijusi PVA apimtis nėra pakankamai didelė, kad būtų galima pripažinti, jog šie pardavimai leidžia daryti išvadą, kad vieno ekonominio vieneto nėra.

87 Komisija savo ruožtu teigia, kad *Sinopec Chongqing* turi savo vidaus pardavimo skyrių, nes tiesiogiai pardavė daug savo produktų JAV (tai atitinka 12,1 % pardavimo Sąjungoje apimties). Tai, dėl kokios priežasties *Sinopec Chongqing* tiesiogiai įvykdė šiuos pardavimus, „nebūtinai turi lemiamos reikšmės“ jos ekonominių santykių su *Sinopec Central-China* vertinimui. Be to, visiškai nėra svarbu, kad pastaroji bendrovė į Sąjungą eksportavo visus produktus.

88 Pirma, reikia priminti, kad 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba* (T-249/06, EU:T:2009:62) 185 punkte Bendrasis Teismas, konstatuodamas, kad koregavimas pagal Reglamento Nr. 384/96 2 straipsnio 10 dalies i punktą buvo atliktas neteisingai, be kita ko, pripažino, kad vienos iš ieškovių byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, tiesioginiai pardavimai eksportui buvo nedideli ir papildė su šiomis bendrovėmis susijusio platintojo pardavimus. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad šie tiesioginiai pardavimai buvo vykdomi į naująsias valstybes nares pereinamuoju laikotarpiu, be to, jie sudarė 8 % šių bendrovių pardavimo Sąjungoje.

89 Antra, 2015 m. birželio 25 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba* (T-26/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:437) 69 ir 70 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad tiesioginių pardavimų eksportui apimtis (27,08 % visų pardavimų eksportui) neleidžia atmesti galimybės, kad su atitinkamais gamintojais susijęs platintojas vykdė vidaus pardavimo skyriaus funkcijas, bet vis dėlto patvirtina kitus veiksnius, todėl leidžia nustatyti, kad vieno ekonominio vieneto nėra.

90 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad *Sinopec Chongqing* tiesioginiai pardavimai eksportui į JAV sudarė 10,9 % jos bendrųjų pardavimų Sąjungoje ir JAV, o tai atitinka 12,1 % jos pardavimų Sąjungoje, su sąlyga, kad tiesioginiai pardavimai JAV išreiškiami tik pardavimų Sąjungoje, o ne visų pardavimų Sąjungoje ir JAV procentine dalimi. Be to, per teismo posėdį ieškovės pažymėjo (o Komisija joms neprieštaravo), kad per *Sinopec Central-China* taip pat eksportavusios savo pagamintus PVA į kitas šalis. Taigi, jei būtų atsižvelgta į visus pardavimus eksportui, *Sinopec Chongqing* tiesioginių pardavimų apimtis būtų sudariusi dar mažesnę visų jos pagamintų ir eksportuotų PVA procentinę dalį.

91 Vadinasi, pirma, reikia pažymėti, kad Komisija klaidingai teigia, jog su *Sinopec Chongqing* vykdomais tiesioginiais pardavimais eksportui susijusios PVA apimties procentinė dalis yra „akivaizdžiai reikšminga“, nes viršija 8 %, o šis dydis 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba* (T-249/06, EU:T:2009:62) 185 punkte buvo pripažintas nedideliu. Kaip matyti iš šio sprendimo 88 punkto, Bendrasis Teismas tame sprendime nagrinėjo, kokią dalį nuo visų eksportuojančių gamintojų pardavimų eksportui į Sąjungą apimties sudarė jų tiesioginių pardavimų eksportui į ją procentinė dalis. Nagrinėjamu atveju *Sinopec Chongqing* tenkanti tiesioginių pardavimų eksportui į Sąjungą apimties procentinė dalis lygi nuliui, nes visus *Sinopec Chongqing* pagamintus PVA į Sąjungą eksportuoja *Sinopec Central-China*.

92 Antra, reikia pažymėti, kad nepriklausomai nuo kokios bendros pardavimų apimties apskaičiuojama procentinė dalis (žr. šio sprendimo 90 punktą), su *Sinopec Chongqing* vykdytais tiesioginiais pardavimais eksportui susijusių PVA procentinė dalis gerokai mažesnė už 27,08 % dalį, dėl kurios 2015 m. birželio 25 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba* (T-26/12, nepaskelbtas

Rink., EU:T:2015:437) 69 ir 70 punktuose Bendrasis Teismas nagrinėjamu atveju nusprendė, kad pagal šiuos duomenis galima nustatyti, jog nėra vieno ekonominio vieneto (žr. šio sprendimo 89 punktą).

93 Be to, reikia priminti, kad 2015 m. birželio 25 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba* (T-26/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:437) 68 punkte Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, jog neatmestina, kad susijusi bendrovė galėtų atlikti tokio vieneto vidaus pardavimo skyriaus funkcijas, organizuodama ir vesdama derybas dėl gamintojo pardavimų, tačiau tiesiogiai neišrašydama visų su jais susijusių sąskaitų faktūrų, nes galimos įvairios formalaus jo dalyvavimo išrašant sąskaitas faktūras priežastys. Nagrinėjamu atveju ieškovės teigė (o Komisija tam neprieštaravo), kad JAV *Sinopec Chongqing* buvo nustatyta nulinė antidempingo muito norma. Be to, per teismo posėdį *Wegochem* nurodė (o Komisija jai irgi neprieštaravo), kad jos grupė importavo ieškovių pagamintus PVA į Sąjungą ir JAV ir kad abiem atvejais grupė vedė derybas su *Sinopec Central-China*, nors dėl minėtos priežasties produktų importo į JAV sąskaitas faktūras išrašė *Sinopec Chongqing*.

94 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad antroji aplinkybė patikimai neįrodo, kad bendrovės *Sinopec Central-China* negalima laikyti vidaus pardavimo skyriumi.

95 Dėl šio sprendimo 80 punkte nurodytos trečiosios aplinkybės, t. y. kad *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* vykdė tiesioginius pardavimus Kinijos rinkoje, ieškovės tvirtina, kad, nepaisant šių pardavimų, *Sinopec Central-China* galima laikyti vidaus pardavimo skyriumi, vykdančiu pardavimus eksportui. Ieškovės niekada neteigė *Sinopec Central-China* buvus vidaus pardavimo skyriumi, vykdančiu tiek pardavimus Kinijos rinkoje, tiek ir pardavimus eksportui. Jos tik tvirtina, kad *Sinopec Central-China* vykdė pardavimus eksportui. Ta aplinkybė, kaip gamintojas parduoda produktus savo šalies vidaus rinkoje, neturi reikšmės sprendžiant dėl vieno ekonominio vieneto buvimo, kiek tai susiję su pardavimais eksportui.

96 Komisija savo ruožtu teigia, kad aplinkybė, jog *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* daug produktų pardavė Kinijos rinkoje, yra vienas iš įrodymų, kad jose veikė vidaus pardavimo skyriai, kurie taip pat galėjo padėti veikti ir jų eksporto rinkose, ir kad *Sinopec Central-China* buvo savarankiška prekybos bendrovė.

97 Pažymėtina, kad tai, jog *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* tiesiogiai prekiavo PVA Kinijos rinkoje, gali įrodyti, kad šiose bendrovėse buvo sukurta reikalinga struktūra prekybai jų produktais, nesinaudojant *Sinopec Central-China* ar kitų nebūtinai su jomis susijusių bendrovių paslaugomis.

98 Vis dėlto, kaip tvirtina ieškovės, iš jurisprudencijos matyti, kad eksportuojančio gamintojo pardavimų eksportui ir pardavimų šalies rinkoje veiklą gali vykdyti tiek su juo susijusios, tiek ir nesusijusios bendrovės, taip pat skirtingi vidaus pardavimo skyriai (šiuo klausimu žr. 1992 m. kovo 10 d. Sprendimo *Minolta Camera / Taryba*, C-178/87, EU:C:1992:112, 2, 9 ir 13 punktus ir generalinio advokato P. Mengozzi išvados sujungtose bylose *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2011:245, 65 ir 66 punktus).

99 Vadinasi, trečioji aplinkybė patikimai neįrodo, kad bendrovės *Sinopec Central-China* negalima laikyti vidaus pardavimo skyriumi.

100 Dėl šio sprendimo 80 punkte nurodytos ketvirtosios aplinkybės, kad *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* tenka pardavimo išlaidos, ieškovės tvirtina, kad šios išlaidos buvo susijusios tik su pardavimais Kinijos rinkoje, o *Sinopec Chongqing* atveju – eksportu į JAV.

101 Atsakydama dėl ketvirtosios aplinkybės Komisija atsako, kad tai, jog *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* teko pardavimo išlaidos (antrosios bendrovės išlaidos viršijo *Sinopec Central-China* patirtas pardavimo išlaidas), tik dar kartą įrodo pastarąją bendrovę buvus savarankiška.

102 Reikia pažymėti, kad neginčijama, jog *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* patyrė išlaidų tik dėl pardavimų Kinijos vidaus rinkoje, o pirmoji bendrovė – dėl tiesioginių pardavimų eksportui į JAV. Todėl ketvirtoji aplinkybė negali pakeisti Bendrojo Teismo atlikto antrosios ir trečiosios aplinkybių vertinimo.

103 Dėl šio sprendimo 80 punkte nurodytos penktosios aplinkybės, kad *Sinopec Central-China* taip pat prekiauja ne tik *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia*, bet ir kitų gamintojų pagamintais produktais, ieškovės tvirtina, kad *Sinopec Central-China* iš trečiųjų gamintojų įsigyti PVA sudaro tik 2 % jos iš *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* įsigytų PVA kiekio. Tik tuomet, jei didelę susijusio prekiautojo apyvartos dalį sudaro prekyba trečiųjų įmonių produktais, šio prekiautojo funkcijos nėra panašios į vidaus pardavimo skyriaus funkcijas. Be to, *Sinopec Central-China* Kinijos rinkoje prekiavo tik trečiųjų gamintojų pagamintais PVA.

104 *Wegochem* papildomai pažymi, kad vien tai, jog *Sinopec Central-China* taip pat prekiavo tam tikrais kitų gamintojų produktais, dar neįrodo, kad ši bendrovė buvo nepriklausoma prekiautoja. Šiuo tikslu Komisija turėjo įrodyti, jog ši pardavimo veikla buvo pakankamai svarbi, kad *Sinopec Central-China* galėtų veikti nepriklausomai nuo grupės, kuriai priklausė. Taigi Komisija turėjo įvertinti, kokią *Sinopec Central-China* apyvartos dalį sudarė trečiųjų įmonių pagamintų PVA pardavimai. Tačiau Komisija tokio vertinimo neatliko.

105 Atsakydama Komisija nurodo nors ir nevertinusi, kokią *Sinopec Central-China* apyvartos dalį sudarė kitų bendrovių nei *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxi* pagamintų bet kokių produktų pardavimai, vis dėlto nustačiusi, kad *Sinopec Central-China* atlikti kitų gamintojų pagamintų PVA pardavimai sudarė 10 % visų *Sinopec Central-China* PVA pardavimų Sąjungoje, vadinasi, jie nebuvo nereikšmingi.

106 Reikėtų priminti, kad pagal jurisprudenciją su gamintoju susijusio platintojo nesusijusių gamintojų produktų pardavimo dalis yra svarbi nustatant, ar platintojas su susijusiu gamintoju sudaro vieną ekonominį vienetą. Taigi, jei didelę platintojo dalį apyvartos sudaro nesusijusių įmonių produktų pardavimas, tai gali būti įrodymas, kad šis platintojas neatlieka vidaus pardavimo skyriaus funkcijų (žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant / Komisija*, T-716/19, EU:T:2021:457, 159 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

107 Jurisprudencijoje taip pat nurodyta, kad, norint įvertinti vieno ekonominio vieneto buvimą, Sąjungos institucijos taip pat gali atsižvelgti į susijusio platintojo veiklą, susijusią su kitais produktais, nei tas, dėl kurio atliekamas antidempingo tyrimas, ir šio platintojo kitų nesusijusių gamintojų produktų pardavimų dalį (šiuo klausimu žr. 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo *PT Musim Mas / Taryba*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 44–46 ir 49 punktus).

108 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad Komisija pripažįsta (žr. šio sprendimo 105 punktą) neatlikusi toje jurisprudencijoje numatyto nagrinėjimo. Todėl ji negali remtis penktąja aplinkybe kaip svarbiais duomenimis, patvirtinančiais, kad nagrinėjamu atveju nėra vieno ekonominio vieneto.

109 Bet kuriuo atveju, net ir darant prielaidą, kad Komisija turėjo teisę nagrinėti tik *Sinopec Central-China* prekybos PVA apyvartą, reikia pažymėti, kad Komisija neginčija, kad (taip ieškovės jau nurodė savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo) *Sinopec Central-China* iš trečiųjų gamintojų įsigyti PVA sudaro tik 2 % jos iš *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* įsigytų PVA kiekio. Taigi *Sinopec Central-China* apyvarta iš prekybos PVA susidarė pardavus šiuos beveik išimtinai iš *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* įsigytus produktus.

110 Dėl Komisijos argumento, kad *Sinopec Central-China* iš trečiųjų gamintojų įsigytų PVA kiekis sudaro 10 % viso šios bendrovės į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu eksportuoto šių produktų kiekio, reikėtų pažymėti, kad Komisija nepaaiškina, kaip šie duomenys gali padėti įrodyti, kad *Sinopec Central-China* nevykdė vidaus pardavimo skyriaus veiklos. Šių duomenų svarbumą paneigia ieškovių pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo ir per teismo posėdį pabrėžta aplinkybė (jos Komisija neginčija), kad *Sinopec Central-China* iš trečiųjų gamintojų įsigyti PVA buvo parduoti Kinijoje su ja susijusiai bendrovei, o ne eksportuoti į Sąjungą.

111 Todėl darytina išvada, kad penktoji aplinkybė visiškai neįrodo, kad *Sinopec Central-China* vykdė funkcijas, panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.

112 Atsižvelgiant į visus pirma išdėstytus argumentus, susijusius su pirmąja–penktąja aplinkybėmis, antrosios ir trečiosios aplinkybių nepakanka sudaryti neprieštaraujančių duomenų visumą, įrodančią, kad *Sinopec Central-China* funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas, arba dėl kurios jos nebūtų galima laikyti vidaus pardavimo skyriumi. Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad Komisija nepateikė pagal šio sprendimo 65–67 punktuose nurodytą jurisprudenciją iš jos reikalaujamų įrodymų, todėl konstatuodama, kad *Sinopec Central-China* vykdė funkcijas, panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

113 Taigi ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį reikia pripažinti pagrįsta.

Dėl antros dalies

114 Ieškovės teigia, kad Komisija ginčijamame reglamente pažeidė konkrečiai iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies įžanginės dalies kylančią pareigą teisingai ir tuo pačiu prekybos lygiu palyginti eksporto kainą ir normaliąją vertę.

115 Siekdama apskaičiuoti gamintojo kainas EXW sąlygomis atitinkantį eksporto kainos lygį Komisija atliko koregavimus, t. y. iš nepriklausomiems pirkėjams išrašytose sąskaitose faktūrose nurodytos pardavimo kainos atėmė ginčijamas išlaidas (žr. šio sprendimo 11 punktą).

116 Vis dėlto Komisijos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį apskaičiuota normalioji vertė nebuvo analogiškai pakoreguota, nes laikyta atitinkančia gamintojo kainas EXW sąlygomis, todėl jos koreguoti nereikėjo. Tačiau ši normalioji vertė atitinka gamybos sąnaudas, nustatytas remiantis ieškovių gamybos veiksnių dydžiais, padaugintais iš pasirinktos tipiškos šalies (t. y. Turkijos) neiškraipytų verčių ir jas padidinus 17,6 % dėl PAB išlaidų. Sprendimą dėl šio

padidinimo Komisija priėmė remdamasi iš Turkijos gamintojo *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A. S.* (toliau – *Ilkalem*) gauta informacija, joje nenurodytas šių PAB išlaidų dydis. Į jas paprastai įtraukiamos ginčijamos išlaidos.

117 Ieškovės pažymi savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo atkreipusios Komisijos dėmesį į šią aplinkybę: kadangi ginčijamos išlaidos buvo *a priori* įtrauktos į PAB išlaidas (o šios buvo Komisijos patvirtintos normaliosios vertės dalis), egzistavo didelė tikimybė, kad eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimas nebus teisingas.

118 Ieškovių teigimu, Komisija negali daryti prielaidos, jog pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį apskaičiuota normalioji vertė visais atvejais atitinka gamintojo kainas EXW sąlygomis.

119 *Wegochem* pritaria ieškovių argumentams ir pabrėžia, kad, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalimi, šalis, siekianti, kad būtų atliktas koregavimas, turi įrodyti, kad įvykdytos tam reikalingos sąlygos, o Komisijai tenka pareiga nurodyti, kokia informacija reikalinga, ir nenustatyti nepagrįstos įrodinėjimo pareigos.

120 *Wegochem* teigimu, pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo ieškovės paprašė pakoreguoti normaliąją vertę teisingam palyginimui atlikti ir šį prašymą pakankamai motyvavo, atsižvelgiant į tai, kad normalioji vertė buvo apskaičiuota pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, todėl Komisija naudojo duomenis apie PAB išlaidas, gautus ne iš ieškovių, o iš duomenų bazės *Orbis*; Komisija pasirinko šią duomenų bazę, nors joje buvo nurodyta tik bendra šių išlaidų vertė be jokio jų suskirstymo. *Wegochem* teigia, kad Komisija negalėjo iš ieškovių reikalauti pateikti išsamesnius duomenis apie trečiąją šalį, nei tie, kuriuos turi pati Komisija.

121 Bet kuriuo atveju *Wegochem* pažymi, kad plačiai žinoma, jog PAB išlaidos paprastai apima ginčijamas išlaidas; tai patvirtinta duomenų bazės *Orbis* naudotojo vadove.

122 Komisija savo ruožtu tvirtina, kad šalis, norinti, kad būtų atliktas koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį ir užtikrintas teisingas eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimas, turi įrodyti, kad koregavimas pagrįstas. Per procedūrą, kuriai pasibaigus buvo priimtas ginčijamas reglamentas, ieškovės teigė, kad tam tikros išlaidos išskaičiuotos iš eksporto kainos, bet ne iš normaliosios vertės, tačiau nepagrindė savo prašymo atlikti koregavimą. Komisijos nuomone, nurodydamos minėtos nuostatos įžanginės dalies pažeidimą ieškovės siekia išvengti joms tenkančios įrodinėjimo pareigos.

123 Komisija taip pat pažymi, kad ieškovės turėjo išsamiau pagrįsti savo prašymą atlikti koregavimą, nepaisant to, kad nagrinėjamu atveju normalioji vertė buvo apskaičiuota pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį.

124 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pirmo–penkto sakinių formuluotės dar kartą išdėstytos šio sprendimo 59 punkte.

125 Nagrinėjamu atveju Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e, g ir k punktais, nusprendė pakoreguoti eksporto kainą ir ją sumažinti, iš jos atimdama ginčijamas išlaidas, kad būtų gautas gamintojo kainų EXW sąlygomis dydis (tai yra įprasta Komisijos praktika), kaip matyti iš ginčijamo reglamento 313, 314 ir 357 konstatuojamųjų dalių ir iš Komisijos paaiškinimų, pateiktų atsakant į Bendrojo Teismo raštu ir per posėdį pateiktus klausimus.

126 Reikėtų pažymėti, kad koregavimai, kuriais siekiama nustatyti gamintojo eksporto kainos EXW sąlygomis dydį, yra būtini siekiant užtikrinti, kad „[e]ksporto kaina ir normalioji vertė [būtų] palyginamos teisingu būdu“, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje, tik tuo atveju, jei normalioji vertė taip pat apskaičiuojama EXW sąlygomis.

127 Taigi, remiantis šio sprendimo 65 punkte nurodyta jurisprudencija, jei Komisija nusprendė atlikti nagrinėjamą palyginimą EXW sąlygomis, ji turėjo įrodyti, kad šie koregavimai buvo būtini, kad eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimas būtų teisingas.

128 Bet kuriuo atveju, darant prielaidą, kad įrodinėjimo pareiga teko ieškovėms, reikia pažymėti, kad savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo jos teigė, jog ginčijamos išlaidos nebuvo įtrauktos į Komisijos naudotą eksporto kainą, o normalioji vertė buvo apskaičiuota įtraukiant PAB išlaidas (tikėtina, į jas buvo įtrauktos ginčijamos išlaidos), todėl palyginimas negalėjo būti teisingas. Jos pasiūlė Komisijai neatskaityti ginčijamų išlaidų iš eksporto kainos arba, remiantis *Sinopec Chongqing* pateiktais duomenimis apskaičiuotą normaliąją vertę pakoreguoti ir ją sumažinti. Taigi, kaip pabrėžia *Wegochem*, ieškovės iš esmės prašė Komisijos atlikti koregavimus, siekiant užtikrinti teisingą eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimą, ir šį prašymą tinkamai pagrindė.

129 Vis dėlto, remiantis jurisprudencija, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje, priešingai nei Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 4 dalyje, nėra nurodyta, kad „[i]nstitucijos nagrinėjamoms šalims nurodo, kokios reikia informacijos, kad būtų galima užtikrinti sąžiningą palyginimą, ir [kad] toms šalims neuždeda nepagrįstos įrodinėjimo pareigos“. Iš 2 straipsnio 4 dalies kylantys reikalavimai, kiek jie susiję su administracinės procedūros šalių teise gauti informaciją, reikalingą tam, kad galėtų joje dalyvauti žinodamos visas jos aplinkybes, ir su joms tenkančios įrodinėjimo pareigos apimtimi, yra bendrųjų Sąjungos teisės principų, visų pirma – gero administravimo principo, taip pat įtvirtinto Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, dalis. Taigi Sąjungos institucijos turi nurodyti šaliai, prašančiai taikyti koregavimą, kokia informacija tam reikalinga, ir nenustatyti jai nepagrįstos įrodinėjimo pareigos (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *Huvis / Taryba*, T-221/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:258, 77 ir 78 punktus; taip pat šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2012 m. spalio 10 d. Sprendimo *Ningbo Yonghong Fasteners / Taryba*, T-150/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:529, 124 punktą ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-443/11, EU:T:2014:774, 166 punktą).

130 Nagrinėjamu atveju šio sprendimo 128 punkte pateiktos ieškovių pastabos buvo išnagrinėtos ginčijamo reglamento 313 ir 314 konstatuojamosiose dalyse, jos suformuluotos taip:

„(313) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys atrinkti eksportuojantys gamintojai nesutiko su tuo, kad Komisija iš eksporto kainos išbraukė tam tikras frachto išlaidas, tačiau šios išlaidos (kartu su tvarkymo, kt. ir finansinėmis išlaidomis, pvz., banko mokesčiais) nebuvo išbrauktos iš tipiškos šalies gamintojo PBA [PAB] išlaidų.

(314) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad nėra jokių požymių, kad tokios išlaidos buvo įtrauktos į nurodytas tipiškos šalies gamintojo PBA [PAB] išlaidas. Be to, atrinkti eksportuojantys gamintojai nepateikė priešingų įrodymų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.“

131 Reikia pažymėti: kadangi Komisija normaliąją vertę apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, tuo tikslu panaudotus duomenis apie PAB išlaidas ji gavo ne iš ieškovių, bet iš Komisijos pasirinktos bendrovės *Ilkalem*. Šiuo klausimu Komisija pripažįsta, kad, kalbant apie jos naudotą iš duomenų bazės *Orbis* gautą informaciją apie PAB išlaidas, nebuvo galima lengvai gauti papildomo jos suskirstymo, todėl ji perdavė ieškovėms šioje duomenų bazėje esančią informaciją apie *Ilkalem*.

132 Kaip teigia *Wegochem*, tarp Komisijos naudotų duomenų yra eilutė „kitos veiklos išlaidos (angl. „other operating expenses“). Duomenų bazės *Orbis* naudotojo vadove nurodyta, kad „kitos veiklos išlaidos“ reiškia „visas išlaidas, tiesiogiai nesusijusias su parduotų prekių gamyba, pavyzdžiui, prekybos sąnaudas, administracines išlaidas ir t. t., taip pat šių išlaidų nusidėvėjimą“ (angl. „All costs not directly related to the production of goods sold such as commercial costs, administrative expenses, ir t. t. + depreciation of those costs“). Atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą Komisija pripažino nežinanti, ar ginčijamos išlaidos buvo įtrauktos į „kitas veiklos išlaidas“. Todėl reikia konstatuoti, kad minėta apibrėžtis neleidžia atmesti galimybės, jog šios „kitos veiklos išlaidos“ apima ginčijamas išlaidas.

133 Be to, kaip nurodo *Wegochem*, atlikdama tyrimą, kuriam pasibaigus buvo priimtas ginčijamas reglamentas, Komisija eksportuojantiems gamintojams išsiųstame klausimyne į PAB išlaidas įtraukė ginčijamas išlaidas atitinkančias išlaidas.

134 Vadinasi, Komisija, pati neturėjusi tikslesnio *Ilkalem* patirtų PAB išlaidų suskirstymo, negalėjo pagrįstai reikalauti ieškovių, kurios savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo suabejojo eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimo teisingumu, papildomai pagrįsti savo prašymą ir pateikti tikslesnius nei Komisijos turimus duomenis apie trečiąją šalį.

135 Taigi reikia pripažinti, kad ginčijamo reglamento 314 konstatuojamojoje dalyje Komisija nepagrįstai pareikalavo ieškovių pateikti įrodymus.

136 Šios išvados nepaneigia naujausia Teisingumo Teismo jurisprudencija, iš kurios matyti, kad vien dėl to, kad normalioji vertė buvo nustatyta remiantis duomenimis, gautais ne iš atitinkamų eksportuojančių gamintojų, negalima sušvelninti įrodinėjimo pareigos paskirstymo taisyklės, kaip matyti iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies ir reikšmingos jurisprudencijos (žr. šio sprendimo 65–67 punktus). Pagal šią jurisprudenciją ši taisyklė, pagal kurią šalis, prašanti atlikti koregavimą dėl vieno iš šiame straipsnyje nurodytų veiksnių, turi įrodyti, kad šis veiksnys gali turėti įtakos kainoms ir jų palyginimui, taikoma neatsižvelgiant į metodą, kuriuo remiantis buvo nustatyta normalioji vertė (šiuo klausimu žr. 2022 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Komisija*, C-666/19 P, EU:C:2022:323, 151 punktą).

137 Teisingumo Teismas pabrėžė, kad ginčijamas reglamentas aiškiai rodo, jog Komisija eksportuojantiems gamintojams pateikė svarbius duomenis, ir tik tada padarė išvadą, kad Komisija jiems nenustatė nepagrįstos įrodinėjimo pareigos (šiuo klausimu žr. 2022 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Komisija*, C-666/19 P, EU:C:2022:323, 152 punktą).

138 Nagrinėjamu atveju Komisija nepateikė ieškovėms duomenų, kuriais jos galėtų išsamiau pagrįsti savo prašymą ginčijamų išlaidų neišskaičiuoti iš eksporto kainos arba jas išskaičiuoti iš normaliosios vertės.

139 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio antrojo pagrindo antrą dalį reikia pripažinti pagrįsta.

Dėl trečios dalies

140 Šio ieškinio pagrindo trečią dalį sudaro du prieštaravimai. Pirma, ieškovės, palaikomos *Wegochem*, ginčija Komisijos sprendimą koreguoti normaliąją vertę ir ją padidinti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą (toliau – antrasis ginčijamas koregavimas), norint atspindėti skirtumą tarp mokėtino pridėtinės vertės mokesčio (PVM) ir grąžintino eksporto PVM tarifo. Antra, jos tvirtina, kad bet kuriuo atveju Komisija atliko pernelyg didelį koregavimą.

– *Dėl pirmojo prieštaravimo*

141 Ieškovės teigia, kad nors jų pardavimus eksportui buvo grąžintas pirkimo PVM (kaip matyti iš jų sąskaitų faktūrų) jiems nebuvo taikytas pardavimo PVM. Be to, ieškovių teigimu, kadangi normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis duomenimis apie trečiąją šalį, toje vertėje iš esmės neatsižvelgiama į Kinijos PVM. Komisija nepateikė tai paneigiančių įrodymų. Taigi neturi reikšmės, ar Kinijoje yra nustatytos skirtingos PVM taisyklės pardavimams šalies vidaus rinkoje ir pardavimams eksportui. Komisija nepaaiškino, kodėl reikėjo antrojo ginčijamo koregavimo, nepaisant to, kad normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis šiais duomenimis.

142 Taigi ieškovės daro išvadą, kad antrasis ginčijamas koregavimas nebuvo reikalingas tam, kad eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimas būtų neutralus mokesčių atžvilgiu. Jie ir taip apskaičiuoti esant tam pačiam netiesioginio apmokestinimo lygiui nes į juos abu PVM nėra įtrauktas.

143 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

144 Reikėtų priminti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktas suformuluotas taip:

„Importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai

Normaliosios vertės koregavimo suma turi atitikti visus importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kai šis produktas skirtas vartoti eksportuojančioje valstybėje, bet kurie nėra renkami ar grąžinami, kai produktas eksportuojamas į Sąjungą.“

145 Ginčijamo reglamento 387 ir 388 konstatuojamosiose dalyse Komisija išdėstė priežastis, kodėl, jos manymu, siekiant užtikrinti teisingą eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimą, būtina atlikti antrąjį ginčijamą koregavimą, nepaisant visų pirma ieškovių pateiktų prieštaravimų pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo.

146 Šiose konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(387) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo trys atrinkti eksportuojantys gamintojai ir vienas Sąjungos gamintojas ir (arba) naudotojas pažymėjo, kad negrąžintinas PVM neturėtų būti koreguojamas. Visų pirma šios suinteresuotosios šalys teigė, kad Komisija nepaaiškino, kodėl toks koregavimas yra būtinas, ypač atsižvelgiant į tai, kad normalioji vertė apskaičiuojama (iš dalies) naudojant trečiosios šalies duomenis. Be to, šios suinteresuotosios šalys teigė, kad Komisija nepaaiškino, kodėl, nekoreguojant PVM, būtų skirtumas tarp eksporto kainos ir apskaičiuotos normaliosios vertės, darantis poveikį

kainų palyginamumui. Jų nuomone, kadangi įprasta kaina grindžiama apskaičiuota normaliąja verte, pirkimo PVM negrąžinamas, todėl PVM grąžinimo skirtumai neturėtų būti koreguojami.

(388) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija atliko koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą atsižvelgdama į netiesioginių mokesčių skirtumą tarp [Kinijos] pardavimo eksportui į Sąjungą ir normaliosios vertės, kurią apskaičiuojant neįtraukiami tam tikri netiesioginiai mokesčiai, kaip antai PVM. Komisija neturi įrodyti, kad apskaičiuota normalioji vertė iš tikrųjų yra susijusi su PVM, kurį galima visiškai susigrąžinti pardavus produktus vidaus rinkoje; tai nėra aktualu. Į normaliąją vertę, kuri buvo apskaičiuota, kaip nurodyta
335–347 ir 295 konstatuojamosiose dalyse, nebuvo įtrauktas PVM, nes neiškraipytos vertės tipiškoje šalyje naudojamos normaliajai vertei eksportuojančioje šalyje apskaičiuoti atėmus taikomą PVM. Faktinė padėtis, susijusi su PVM režimu, taikomu pardavimui vidaus rinkoje ir eksportui, yra tik [Kinijoje]. Atlikus tyrimą padaryta išvada, kad per TL [tiriamąjį laikotarpį] [Kinijoje] eksportuojantiems gamintojams tenka 13 % arba 16 % PVM prievolė (13 % taikomas nuo 2019 m. balandžio mėn. iki birželio mėn., 16 % taikomas nuo 2018 m. liepos mėn. iki 2019 m. kovo mėn.) eksportuojant, o 5 %, 9 % arba 10 % grąžinami (5 % taikoma nuo 2018 m. liepos mėn. iki rugpjūčio mėn., 9 % – nuo 2018 m. rugsėjo mėn. iki spalio mėn., o 10 % – nuo 2018 m. lapkričio mėn. iki 2019 m. birželio mėn.). Todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą Komisija tinkamai pakoregavo normaliąją vertę atsižvelgdama į netiesioginių mokesčių skirtumą, šiuo atveju – PVM, kuris iš dalies grąžinamas produktą pardavus eksportui <…>“

147 Kadangi Komisija savo iniciatyva ėmėsi antrojo ginčijamo koregavimo, pagal šio sprendimo 65–67 punktuose nurodytą jurisprudenciją būtent jai teko pareiga įrodyti, kad jis būtinas.

148 Todėl reikia nustatyti, ar Komisija pakankamai įrodė antrojo ginčijamo koregavimo būtinybę.

149 Reikia pažymėti, kad ginčijamo reglamento 388 konstatuojamoji dalis nėra labai aiškiai suformuluota.

150 Vis dėlto reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją reikalavimą motyvuoti Sąjungos aktus, kaip jis suprantamas pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą, reikia vertinti atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, visų pirma į akto turinį, pateiktų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka minėto straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo formuluotę, bet ir kontekstą ir visus nagrinėjamą klausimą reglamentuojančius teisės aktus (žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 88 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

151 Be to, reglamento atveju motyvavimas gali apsiriboti, pirma, jo priėmimą lėmusios bendros situacijos ir, antra, juo siekiamų bendrų tikslų nurodymu. Todėl negalima reikalauti, kad Sąjungos institucijos nurodytų įvairias faktines aplinkybes, kurių kartais būna daug ir sudėtingų, kuriomis remiantis buvo priimtas reglamentas, nei juo labiau kad jos pateiktų daugiau ar mažiau išsamų šių aplinkybių vertinimą (žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 89 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

152 Vadinasi, reglamente, kuriuo nustatomi antidempingo muitai, turi būti išdėstyta Komisijos argumentų esmė, tačiau nebūtina pateikti konkrečių motyvų dėl kiekvieno iš suinteresuotųjų šalių pateiktų faktinių argumentų. Taigi Bendrasis Teismas gali prašyti Komisijos papildomų paaiškinimų ir į juos atsižvelgti atlikdamas kontrolę, jeigu jie grindžiami Komisijos bylos medžiaga (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 92, 93, 95 ir 96 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).

153 Nagrinėjamu atveju Komisija, atsakydama į rašytinius Bendrojo Teismo klausimus, pateikė du dokumentus (atsakymo F.6 ir F.7 priedai; kiekvienas vadinasi „Patikrinimo ataskaita“), kuriuos išsiuntė ieškovėms po dviejų apsilankymų *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* patalpose. Iš F.6 priedo 12 puslapio ir F.7 priedo 8 puslapio matyti, kad eksportuojanti Kinijos bendrovė, iš kitos tos šalies bendrovės perkanti produktus eksportui, moka 16 %, o tiriamuoju laikotarpiu – 13 % PVM. Eksportuojant prekes galima prašyti grąžinti dalį sumokėto PVM (šiuo laikotarpiu iš pradžių gražintina dalis sudarė 5 %, vėliau – 9 %, o galiausiai – 10 %). Skirtumas tarp sumokėto pirkimo PVM eksporto atveju ir šio grąžinimo sudaro negrąžintiną PVM.

154 Be to, per teismo posėdį ieškovės nurodė nesutinkančios su ginčijamo reglamento 388 konstatuojamąja dalimi tiek, kiek joje Komisija tvirtino, kad per tiriamąjį laikotarpį Kinijoje galiojo 13 % arba 16 % dydžio eksporto PVM, nors, jų nuomone, šis PVM buvo taikomas pardavimams vidaus rinkoje, o ne pardavimams eksportui. Ieškovės taip pat pripažino, kad vienintelis svarbus klausimas yra dėl negrąžintino PVM.

155 Atsižvelgiant į šiuos Komisijos pateiktus paaiškinimus (ieškovės galėjo su jais susipažinti), ginčijamo reglamento 388 konstatuojamąją dalį reikia suprasti taip: Komisija (kaip ji pati patvirtino per teismo posėdį) manė, pirma, kad į ieškovių produktų eksporto kainą buvo įtraukta negrąžintiną PVM atitinkanti suma, o normalioji vertė buvo apskaičiuota be PVM, ir, antra, kad šios aplinkybės pateisina normaliosios vertės koregavimą ją padidinant, siekiant užtikrinti teisingą palyginimą.

156 Taigi reikia pripažinti, kad Komisija įrodė antrojo ginčijamo koregavimo būtinybę.

157 Vis dėlto reikėtų pažymėti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punkte nėra numatytas pagal jo 2 straipsnio 6a dalį apskaičiuotos tipiškos šalies normaliosios vertės koregavimas, siekiant atsižvelgti į negrąžintiną PVM, turintį įtakos eksporto kainai šalyje, iš kurios importuojama dempingo kaina. Taigi Komisija teisiškai klaidingai pasirinko antrojo ginčijamo koregavimo teisinį pagrindą. Vis dėlto reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos akto panaikinimas dėl klaidingo teisinio pagrindo nėra pateisinamas, jei tokia klaida neturėjo lemiamos įtakos akto rengėjo vertinimui (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1997 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Costantini / Komisija*, T-57/96, EU:T:1997:214, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją, taip pat 2015 m. birželio 9 d. Sprendimo *Navarro / Komisija*, T-556/14 P, EU:T:2015:368, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Nagrinėjamu atveju reikia taikyti šį principą. Reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą, kuriame numatyta, kad „[g]ali būti koreguojama, kai skiriasi kiti nei [to paties reglamento 2 straipsnio 10 dalies] a–j punktuose numatyti veiksniai, jeigu matyti, kad atsiradę skirtumai turi įtakos kainų palyginamumui <…>, ypač jeigu pirkėjai vidaus rinkoje nuolatos moka skirtingas kainas dėl tokių veiksnių skirtumo“, Komisija galėjo atlikti antrąjį ginčijamą koregavimą, siekdama atkurti atitinkamo produkto normaliosios vertės ir eksporto kainos simetriją ir užtikrinti teisingą šių dviejų verčių palyginimą (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2021:278, 597 punktą).

158 Šiuo klausimu, atsakant į ieškovių per teismo posėdį ir *Wegochem* įstojimo į bylą paaiškinime išsakytus argumentus, reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju tenkinama antroji pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punkte nustatyta sąlyga. Nors negrąžintinas PVM turi įtakos didesnei eksporto kainai, neginčijama, kad PVM neįtraukiamas į remiantis trečiosios šalies duomenimis apskaičiuotą normaliąją vertę, kuri pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį pakeičia nagrinėjamojo produkto kainą eksportuojančios šalies vidaus rinkoje.

159 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį ieškovių prieštaravimą, pateiktą grindžiant ieškinio antrojo pagrindo trečią dalį, reikia atmesti.

– *Dėl antrojo prieštaravimo*

160 Ieškovės tvirtina, kad net darant prielaidą, jog koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą buvo reikalingas, ginčijamame reglamente nurodytas koregavimas yra per didelis, nes jame neatsižvelgiama į tai, kad pirkimo PVM apskaičiuojamas pagal žaliavų, o eksporto atveju grąžinamas PVM – pagal pardavimo vertę. Savo prieštaravimą jos iliustruoja skaitiniu pavyzdžiu, kuriame negrąžintino PVM sumą apskaičiuoja kaip skirtumą tarp sumos, gautos pritaikius pirkimo PVM tarifą tam tikrų gamybos išteklių sąnaudoms, panaudotoms normaliajai vertei apskaičiuoti, ir sumos, gautos eksporto kainai pritaikius grąžintino PVM tarifą.

161 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

162 Reikėtų priminti, kad antrasis ginčijamas koregavimas – tai pagal Turkijos duomenis apskaičiuotos normaliosios vertės (be PVM) padidinimas tokia procentine dalimi, kad būtų užtikrintas teisingas jos ir eksporto kainos palyginimas, atsižvelgiant į tai, kad ši kaina apima negrąžintiną PVM atitinkančią sumą. Taigi, priešingai, nei teigia ieškovės, Komisija netaikė pirkimo PVM tarifo apskaičiuojant normaliąją vertę patirtoms gamybos išteklių sąnaudoms ir iš taip gautos sumos neatėmė sumos, atitinkančios eksporto kainai taikomą grąžintino PVM tarifą. Darytina išvada, kad ieškovių argumentai, kuriais siekiama pagrįsti šį prieštaravimą, neatitinka faktinių aplinkybių nagrinėjamu atveju, todėl jie neįrodo, kad antrasis ginčijamas koregavimas yra pernelyg didelis.

163 Todėl antrąjį ieškovių prieštaravimą, pateiktą grindžiant ieškinio antrojo pagrindo trečią dalį, vadinasi, ir visą šią dalį, reikia atmesti.

164 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinio antrojo pagrindo pirmos dvi dalys yra pagrįstos, o trečia dalis – nepagrįsta.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 ir 5 dalių, taip pat Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalies ir II priedo pažeidimu

165 Pateikdamos šį ieškinio pagrindą ieškovės pažymi neginčijančios Komisijos turėtos teisės apskaičiuoti normaliąją *Sinopec Ningxia* vertę remiantis turimais duomenimis, kaip tai suprantama pagal 18 straipsnį (žr. šio sprendimo 10 punktą), ir nurodo du prieštaravimus. Pirma, jos tvirtina, kad Komisija negali naudoti duomenų, gautų pirmą kartą pritaikius 18 straipsnį, kaip jame nurodytų turimų duomenų. Antra, jos priekaištauja Komisijai dėl to, kad ši jas vertino nepalankiai ir nesirėmė Antidempingo susitarimo II priedu, kuriame nustatyta „geriausia turima informacija“, kaip ji suprantama pagal 6 straipsnio 8 dalį (toliau – geriausia turima informacija); pagrindinio reglamento 18 straipsniu ši nuostata yra perkelta į Sąjungos teisę.

Dėl pirmojo prieštaravimo

166 Ieškovės, palaikomos *Wegochem*, dar kartą nurodo, kad turimi duomenys, kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį, pagal kuriuos Komisija apskaičiavo *Sinopec Ningxia* normaliąją vertę, susiję su kitomis dviem Kinijos eksportuojančių gamintojų grupėmis, kurias (kartu su ieškovėmis) Komisija atrinko pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį (toliau – kiti eksportuojantys gamintojai) ir kurioms taip pat taikė šio reglamento 18 straipsnį. Ieškovių teigimu, kadangi Komisija pasinaudojo šia nuostata eksportuojančio gamintojo normaliajai vertei apskaičiuoti, taip gautų duomenų negalima laikyti turimais duomenimis, kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį, pagal kuriuos Komisija galėtų apskaičiuoti kito į atrinktą grupę įtraukto eksportuojančio gamintojo normaliąją vertę. Savo teiginiui pagrįsti ieškovės pagal analogiją remiasi pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalimi; nors ši ir nėra taikytina nagrinėjamu atveju, bet leidžia konstatuoti bendrąjį principą.

167 Komisija, palaikoma *Kuraray* ir *Sekisui*, ginčija ieškovių argumentus.

168 Reikia priminti šias atitinkamų pagrindinio reglamento 18 straipsnio „Nebendradarbiavimas“ nuostatų formuluotes:

„1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuotoji šalis atsisako suteikti prieigą prie reikalingos informacijos ar kitokiu būdu jos nesuteikia per šiame reglamente nurodytą terminą arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais.

<…>

5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir nustatant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei reikalinga ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis, arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotųjų šalių gauta informacija.

<…>

6. Jeigu suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepiama susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi.“

169 Ginčijamame reglamente Komisija pripažino, kad *Sinopec Ningxia* nepateikė visos informacijos, reikalingos jos gaminamų produktų normaliajai vertei apskaičiuoti. Todėl jai nustatyti ši institucija taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį. Šiuo tikslu Komisija panaudojo kitų eksportuojančių gamintojų normaliąsias vertes, iš dalies nustatytas pagal tą pačią nuostatą.

170 Kadangi ieškovės pagal analogiją remiasi pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalimi, reikia priminti jos turinį:

„6. Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, antidempingo muitas, taikomas importuojamiems eksportuotojų ar gamintojų, kurie pranešė apie save pagal 17 straipsnį, bet nebuvo įtraukti į tyrimą, produktams, neturi būti didesnis už vidutinį svertinį dempingo

skirtumą, nustatytą atrinktoms šalims, neatsižvelgiant į tai, ar toms šalims taikoma normalioji vertė buvo nustatyta remiantis 2 straipsnio 1–6 dalimis ar 2 straipsnio 7 dalies a punktu.

Taikydama šią dalį, Komisija nepaiso nulinių ar *de minimis* skirtumų bei 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytų skirtumų.“

171 Reikėtų pažymėti, kad pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalyje nustatomos eksportuojantiems gamintojams, pageidavusiems būti atrinktais pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį, tačiau vėliau neatrinktiems, taikomos taisyklės. Taip šiomis nuostatomis siekiama apsaugoti eksportuojančius gamintojus, negalėjusius bendradarbiauti su Komisija, visų pirma nuo bet kokio atrinktų eksportuojančių gamintojų nebendradarbiavimo. Atrinktų ir neatrinktų eksportuojančių gamintojų padėtis taip smarkiai skiriasi, kad tarp jų analogija negalima. Taigi šios nuostatos neleidžia konstatuoti bendrojo principo, pagal kurį draudžiama Komisijai kaip turimus duomenis (kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį) naudoti duomenis, gautus pirmą kartą pritaikius tą straipsnį.

172 Be to, *Wegochem* nepagrįstai tvirtina, kad ieškovių teiginį patvirtina Apeliacinio komiteto ataskaita dėl ginčo „Jungtinės Amerikos Valstijos – Antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuotiems plieno produktams“, kurią GST priėmė 2001 m. rugpjūčio 23 d. (WT/DS 184/AB/R). Pagal ataskaitos 123 punktą Antidempingo susitarimo 9 straipsnio 4 dalimi, kuri (kaip ir pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalis) skirta antidempingo muitų nustatymui kompetentingos institucijos neatrinktiems eksportuojantiems gamintojams, „siekiama užtikrinti, kad eksportuotojai, kurių nebuvo prašoma bendradarbiauti atliekant tyrimą, nenukentėtų dėl tyrime dalyvaujančių eksportuotojų pateiktos informacijos spragų ar nepakankamumo“. Ši ataskaita anaiptol nepagrindžia ieškovių teiginio, tik patvirtina, kad šiomis nuostatomis siekiama šio sprendimo 171 punkte nurodyto tikslo.

173 Kadangi ieškovės buvo įtrauktos į Komisijos nagrinėjamu atveju atrinktą grupę, jos galėjo su ja bendradarbiauti tam, kad Komisija neapskaičiuotų *Sinopec Ningxia* normaliosios vertės remdamasi turimais duomenimis, kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį. Nepriklausomai nuo to, dėl kokių priežasčių ieškovės negalėjo Komisijai pateikti visos jos prašomos informacijos, jų padėtis nepanaši į neatrinktų eksportuojančių gamintojų padėtį.

174 Taigi pirmąjį prieštaravimą, kuriuo ieškovės grindžia trečiąjį pagrindą, reikia atmesti.

Dėl antrojo prieštaravimo

175 Ieškovės, palaikomos *Wegochem*, nurodo, kad ginčijamame reglamente Komisija nustatė normaliąją vertę kiekvienai *Sinopec Ningxia* parduodamo produkto rūšiai remdamasi didžiausia kitiems eksportuojantiems gamintojams apskaičiuota tos pačios rūšies produkto normaliąja verte, o ne patikrinta informacija apie *Sinopec Chongqing*. *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* gamybos procesai smarkiai nesiskiria; tai patvirtina aplinkybė, kad *Kuraray* gamybos procesas skiriasi nuo šių dviejų Kinijos eksportuojančių gamintojų gamybos proceso. Taigi Komisija pasitelkė nepatikimus duomenis, jie nėra geriausia turima informacija ir nėra lyginamojo vertinimo rezultatas. Dėl to ieškoves ji vertino nepalankiai, o tai prieštarauja PPO teisei, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad kitų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumai smarkiai didesni, nei *Sinopec Chongqing*.

176 Be to, ieškovės nesutinka su ginčijamo reglamento 333 konstatuojamojoje dalyje išdėstytu Komisijos teiginiu, kad nėra įrodymų, kad *Sinopec Ningxia* kiekvienos rūšies produkto normalioji vertė būtų mažesnė už kitų eksportuojančių gamintojų kiekvienos rūšies produkto didžiausią normaliąją vertę. Iš Komisijos bylos medžiagos matyti, kad jos nustatyta bendrovės *Sinopec Ningxia* normalioji vertė buvo 50 % didesnė už bendrovės *Sinopec Chongqing* normaliąją vertę, nors pastarosios taikyta eksporto kaina viršijo *Sinopec Ningxia* eksporto kainą.

177 *Wegochem* pažymi, kad Komisijos ginčijamo reglamento 333 konstatuojamojoje dalyje nurodytas įrodymų nebuvimas neturi prasmės, nes *Sinopec Ningxia* negalėjo pateikti kaip tik tų įrodymų, kurie, Komisijos teigimu, buvo reikalingi tam, kad ji *Sinopec Ningxia* atveju netaikytų didžiausios kitų eksportuojančių gamintojų normaliosios vertės, ir dėl jų nebuvimo Komisija turėjo remtis turimais duomenimis, kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį.

178 Komisija, palaikoma *Kuraray* ir *Sekisui*, savo ruožtu teigia nepažeidusi pagrindinio reglamento 18 straipsnio 6 dalies, kai kiekvienos *Sinopec Ningxia* parduodamo produkto rūšies normaliajai vertei nustatyti kaip turimus duomenis, kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį, naudojo didžiausią kitų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę. Tai nereiškia nepalankaus jos elgesio su ieškovėmis. Komisija pažymi, pirma, taip pasielgusi, nesant įrodymų, kad *Sinopec Ningxia* kiekvienos rūšies produkto normalioji vertė buvo mažesnė už Komisijos naudotą normaliąją vertę, ir, antra, negalėjusi naudoti kitų eksportuojančių gamintojų normaliųjų verčių vidurkio, nes taip ji būtų skatinusi eksportuojančius gamintojus atsisakyti bendradarbiauti pasirinktinai visose srityse, kuriose jie žinojo patiriantys didesnes nei vidutines sąnaudas.

179 Be to, Komisija teigia atlikusi lyginamąjį duomenų apie kitus eksportuojančius gamintojus, kurių gamybos procesas buvo panašus į *Sinopec Ningxia* gamybos procesą, vertinimą, nes visuose juose naudotos anglys. Duomenys apie *Sinopec Chongqing* buvo netinkami, nes jos gamyboje naudojama nafta. Taigi Komisija palygino visus turimus duomenis ir atrinko didžiausias eksportuojančių gamintojų, kurių gamybos procese buvo naudojamos anglys, normaliąsias vertes. Šios vertės ir yra geriausia turima informacija.

180 *Kuraray* pažymi, jog tai, kad jos ir ieškovių gamybos procesai skiriasi, neturi reikšmės. Be to, ieškovės nepakankamai išplėtojo savo argumentus šiuo klausimu, todėl jie nepriimtini, nes neatitinka Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio d punkto.

181 Siekiant suprasti pagrindinio reglamento 18 straipsnio loginį pagrindą, reikia priminti, kad Komisija, kaip tyrimą atliekanti institucija, turi nustatyti, ar yra dempingas, žala ir priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir žalos. Kadangi pagrindiniame reglamente nėra jokios nuostatos, suteikiančios Komisijai teisę priversti suinteresuotąsias šalis dalyvauti tyrime arba pateikti informaciją, ši institucija yra priklausoma nuo savanoriško suinteresuotųjų šalių bendradarbiavimo teikiant jai reikalingą informaciją. Šiomis aplinkybėmis iš pagrindinio reglamento 27 konstatuojamosios dalies matyti, jog, Sąjungos teisės aktų leidėjo nuomone, „reikia numatyti, kad jei šalys bendradarbiauja nepakankamai, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų bendradarbiavusios“. Pagrindinio reglamento 18 straipsnio tikslas yra sudaryti sąlygas Komisijai tęsti tyrimą, net jei suinteresuotosios šalys atsisako bendradarbiauti arba nepakankamai bendradarbiauja. Todėl, kadangi suinteresuotosios šalys privalo bendradarbiauti kiek įmanoma geriau, jos turi pateikti visą turimą informaciją, kuri, institucijų nuomone, būtina išvadoms padaryti (pagal analogiją žr. 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *EBMA / Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 54–56 punktus).

182 Be to, jurisprudencijoje nurodyta, kad pagrindinio reglamento 18 straipsniu į Sąjungos teisę perkeliama Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalis ir II priedas, todėl į juos reikia kaip įmanoma labiau atsižvelgti aiškinant minėtą 18 straipsnį (pagal analogiją žr. 2014 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Guangdong Kito Ceramics ir kt. / Taryba*, T-633/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:271, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

183 Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalyje numatyta:

„Tais atvejais, kai kuri suinteresuotoji šalis atsisako leisti susipažinti su reikalinga informacija ar kaip kitaip jos nesuteikia per pagrįstą laikotarpį arba rimtai trukdo tyrimui, preliminarūs ir galutiniai sprendimai, teigiami ar neigiami jie būtų, gali būti padaryti turimų faktų pagrindu. Taikant šią straipsnio dalį, turi būti laikomasi II priedo nuostatų.“

184 II priede „Geriausia turima informacija, kaip ji suprantama pagal 6 straipsnio 8 dalį“ nėra šios informacijos apibrėžties.

185 II priedo 7 dalyje, kurioje iš esmės nustatytos tos pačios taisyklės kaip ir pagrindinio reglamento 18 straipsnio 5 ir 6 dalyse (primintose šio sprendimo 168 punkte), nustatyta:

„Jeigu institucijos turi pagrįsti savo gautus rezultatus, įskaitant rezultatus dėl normaliosios vertės, remdamosi informacija iš antrinio šaltinio, įskaitant informaciją, pateiktą pareiškime dėl tyrimo inicijavimo, jos turėtų tai daryti ypač atsargiai. Tokiais atvejais institucijos turėtų, kai tikslinga, patikrinti informaciją ir iš kitų nepriklausomų, jų dispozicijai priklausančių šaltinių, tokių kaip: skelbiami kainoraščiai, oficiali importo statistika ir muitinės duomenys, ir informaciją, kurią jos gauna iš kitų suinteresuotų šalių tyrimo metu. Tačiau aišku, jog, jeigu suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja ir todėl institucijoms nepateikia atitinkamos informacijos, rezultatas tai šaliai gali būti mažiau palankus, negu jis būtų šaliai bendradarbiaujant su institucijomis.“

186 Reikia pažymėti, kad II priedas yra „įtrauktas darant į jį nuorodą“ Antidempingo susitarimo „6 straipsnio 8 dalyje“ (kolegijos ataskaitos dėl ginčo „Jungtinės Amerikos Valstijos – Antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuotiems plieno produktams“, kurią GST priėmė 2001 m. rugpjūčio 23 d. (WT/DS 184/AB/R, 75 punktas), ir kad šio priedo nuostatos yra privalomos, nors ir dažnai formuluojamos tariamąja nuosaka (kolegijos ataskaitos dėl ginčo „Jungtinės Amerikos Valstijos – Antidempingo ir kompensacinės priemonės Indijos kilmės plieno lakštams“, kurią GST priėmė 2002 m. liepos 29 d. (WT/DS 206/R, 7.56 punktas).

187 Kaip nurodyta kolegijos ataskaitoje dėl ginčo „Meksika – Glutinės antidempingo priemonės jautienai ir ryžiams“, kurią GST priėmė 2005 m. gruodžio 20 d. (WT/DS/295/R, 7.238 punktas), naudojant turimus faktinius duomenis, kaip tai suprantama pagal Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalį, nesiekiama nepalankiai vertinti kompetentingos institucijos prašomos informacijos nepateikusių šalių. Panašūs argumentai pateikiami ir kolegijos ataskaitoje dėl ginčo „Kinija – Kompensaciniai ir antidempingo muitai Jungtinių Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokštiems valcavimo produktams iš elektrotechninio plieno“, kurią GST priėmė 2012 m. lapkričio 16 d. (WT/DS/414, 7.391 punktas); joje pabrėžiama, kad turimi faktiniai duomenys, kaip suprantama pagal tą straipsnį, neturėtų būti naudojami siekiant nubausti už nebendradarbiavimą. Ataskaitoje taip pat patvirtinama, kad, kaip nurodyta II priedo 7 dalyje, nebendradarbiavimas vis dėlto gali lemti mažiau palankią šalies padėtį nei jai bendradarbiaujant.

188 Vis dėlto taip pat reikėtų priminti, kad Sąjungos teismas jau yra nusprendęs, kad kai Komisija savo išvadas grindžia turimais duomenimis (nes pateiktų duomenų trūksta), ji neprivalo paaiškinti, kodėl panaudoti turimi duomenys buvo geriausi įmanomi, nes tokia pareiga nenustatyta nei

pagrindinio reglamento 18 straipsnyje, nei jurisprudencijoje (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *City Cycle Industries / Taryba*, T-413/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:164, 132 punktą).

189 Pirma, tai reiškia, kad Komisija, remdamasi turimais duomenimis, kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį, neturi teisės eksportuojančiam gamintojui taikyti sankcijų už nebendradarbiavimą (arba nepakankamą bendradarbiavimą). Antra, net ir tuo atveju, kai Komisija laikosi šio principo, suinteresuotoji šalis gali atsidurti ne tokioje palankioje padėtyje, negu jai visapusiškai bendradarbiaujant. Be to, ši išvada atitinka aiškią pagrindinio reglamento 18 straipsnio 6 dalies formuluotę. Trečia, Komisija bet kuriuo atveju neprivalo paaiškinti, kodėl jos naudoti turimi duomenys buvo geriausi.

190 Be to, reikia pažymėti, kad nors pagal suformuotą jurisprudenciją Komisija neturi neribotos diskrecijos bendros prekybos politikos srityje (ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis), Sąjungos institucijos dėl ekonominių ir politinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi plačią diskreciją, todėl jos teisminė kontrolė turi apsiriboti procedūrinių taisyklių laikymosi, faktinių aplinkybių tikslumo, akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes nebuvimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais patikrinimu (žr. 2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Komisija / Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

191 Bendrojo Teismo atlikta įrodymų, kuriais Sąjungos institucijos grindė savo išvadas, kontrolė taip pat nėra naujas faktinių aplinkybių vertinimas, pakeičiantis institucijų atliktą vertinimą. Ši kontrolė nesikėsina į tų institucijų turimą plačią diskreciją prekybos politikos srityje, o tik atskleidžia, ar tie įrodymai gali pagrįsti jų padarytas išvadas. Todėl Bendrasis Teismas turi ne tik patikrinti pateiktų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus svarbius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant padėties sudėtingumą, ir ar galima pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (žr. 2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Komisija / Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

192 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 327–333 konstatuojamųjų dalių, kadangi ieškovės negalėjo pateikti Komisijai, jos manymu, reikalingų duomenų, ši nustatė *Sinopec Ningxia* normaliąją vertę pagal turimus duomenis, kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį. Šiuo tikslu ji kiekvienai produkto rūšiai taikė didžiausią kitų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę, nustatytą taikant pagrindinio reglamento 18 straipsnį tiesiogiai eksportuojančio gamintojo gamybos vietoje pasigaminamiems gamybos veiksniams, pavyzdžiui, garui ir elektros energijai, kaip matyti iš Komisijos atsakant į Bendrojo Teismo klausimą pateiktų paaiškinimų. Komisija nesinaudojo duomenimis apie *Sinopec Chongqing* kaip turimais duomenimis (kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį), nes jos gamybos procesas, pagrįstas nafta, skiriasi nuo *Sinopec Ningxia* gamybos proceso, šis, kaip ir kitų eksportuojančių gamintojų, pagrįstas anglimis.

193 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad Komisija, konstatavusi neginčijamą faktą (žr. šio sprendimo 165 punktą), kad ieškovės negalėjo jai pateikti reikalingų duomenų apie *Sinopec Ningxia*, palygino turimus duomenis. Todėl ieškovės nepagrįstai jai priekaištauja neatlikus lyginamosios turimų duomenų analizės, nors iš šio sprendimo 188 punkte nurodytos jurisprudencijos matyti, kad ji neprivalėjo paaiškinti, kodėl jos naudoti turimi duomenys buvo geriausi.

194 Dėl to, ar Komisijos pasirinkimas buvo tinkamas, reikėtų pažymėti, kad Komisija, įgyvendinama savo plačią diskreciją ir nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, galėjo manyti, kad duomenys apie *Sinopec Chongqing* nebuvo patys svarbiausi, nes *Sinopec Ningxia* gamybos procesas buvo panašesnis į kitų eksportuojančių gamintojų (o ne į *Sinopec Chongqing*) gamybos procesą, nes tik pastaroji kaip žaliavą naudoja naftą, o ne anglis. Kaip Komisija pabrėžė ginčijamo reglamento 332 konstatuojamojoje dalyje, normalioji vertė grindžiama gamybos veiksniais (įskaitant žaliavas) ir jų naudojimo norma.

195 Kiti ieškovių argumentai nepaneigia šios išvados.

196 Pirma, jos teigia, kad *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* priklauso tai pačiai grupei, kad jos abi savo produktus Sąjungoje parduoda per tą pačią susijusią bendrovę *Sinopec Central-China* ir kad visos šios bendrovės Kinijos ir Sąjungos rinkose taiko panašias kainas. Ieškovės taip pat nurodo savo pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo, jose teigė, kad šios informacijos nepaneigia tai, kad *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* gamybos procesai skiriasi.

197 Vis dėlto pirmiausia reikia pažymėti, kad apskaičiuojant normaliąją vertę (kaip nagrinėjamu atveju), šių bendrovių Kinijoje taikomos kainos neturi reikšmės. Be to, normaliosios vertės apskaičiavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį nepriklauso nuo eksporto kainos. Galiausiai nėra akivaizdžiai klaidinga manyti, kad gamybos procesas yra svarbus apskaičiuojant normaliąją vertę pagal šią nuostatą.

198 Antra, ieškovės, palaikomos *Wegochem*, tvirtina, kad kitų eksportuojančių gamintojų normaliųjų verčių negalima laikyti geriausia turima informacija, nes jos buvo apskaičiuotos iš dalies remiantis turimais duomenimis, kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį.

199 Vis dėlto reikėtų pažymėti, kad ieškovėms neturint galimybių pateikti Komisijai duomenų, reikalingų *Sinopec Ningxia* normaliajai vertei remiantis duomenimis apie šią bendrovę apskaičiuoti, ji privalėjo naudoti turimus duomenis, kaip jie suprantami pagal 18 straipsnį. Šiuo tikslu ji turėjo nuspręsti, ar duomenys apie *Sinopec Chongqing*, ar apie kitus eksportuojančius gamintojus buvo svarbiausi. Pastarieji duomenys buvo iš dalies nustatyti pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį, o duomenys apie *Sinopec Chongqing* buvo susiję su bendrove, kurios gamybos procesas nuo *Sinopec Ningxia* gamybos proceso skyrėsi labiau, nei kitų eksportuojančių gamintojų.

200 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad naudodamasi plačia diskrecija Komisija galėjo remtis eksportuojančių gamintojų gamybos procesų panašumo laipsniu, atrinkdama svarbius turimus duomenis. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 2024 m. vasario 21 d. Sprendimu *Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material / Komisija* (T-763/20) dėl eksportuojančio gamintojo, kurio duomenys buvo panaudoti kaip turimi duomenys, kaip tai suprantama pagal 18 straipsnį, *Sinopec Ningxia* atžvilgiu, pareikšto ieškinio dėl ginčijamo reglamento Bendrasis Teismas atmetė pagrindinio reglamento 18 straipsnio pažeidimu grindžiamą šio eksportuojančio gamintojo ieškinio pagrindą. Galiausiai, kaip konstatuota šio sprendimo 170–174 punktuose, priešingai, nei teigia ieškovės, nėra bendrojo principo, draudžiančio dvigubą minėto straipsnio taikymą.

201 Taigi Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, nusprendusi naudoti duomenis apie kitus eksportuojančius gamintojus, o ne apie *Sinopec Chongqing*.

202 Trečia, ieškovės remiasi 2013 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Alumina / Taryba* (T-304/11, EU:T:2013:224) 27 punktu. Pagal šį sprendimą, kai normaliosios vertės negalima nustatyti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalį, ją apskaičiuojant pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis siekiama nustatyti normaliąją vertę, kaip galima artimesnę tokiai produkto pardavimo kainai, kokia būtų, jei tas produktas būtų parduodamas kilmės ar eksporto valstybėje įprastomis prekybos sąlygomis.

203 Vis dėlto Komisija neviršija savo plačios diskrecijos, laikydama, kad naudojantis duomenimis apie bendrovę, kurios gamybos procesas skiriasi nuo bendrovės, kurios normaliąją vertę reikia apskaičiuoti, nepavyks optimaliai įgyvendinti šio sprendimo 202 punkte nurodytoje jurisprudencijoje siekiamo tikslo.

204 Ketvirta, ieškovės remiasi 2018 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Distillerie Bonollo ir kt. / Taryba* (T-431/12, EU:T:2018:251) 121 ir 137 punktais ir teigia, kad gamybos procesai skirtumai neturi reikšmės.

205 2018 m. gegužės 3 d. Sprendime *Distillerie Bonollo ir kt. Taryba* (T-431/12, EU:T:2018:251) Bendrasis Teismas pažymėjo, kad aptariamas produktas pasižymi tomis pačiomis savybėmis ir yra skirtas naudoti pagal tą pačią pagrindinę paskirtį, neatsižvelgiant į tai, kuris iš dviejų svarbių gamybos procesų yra naudojamas. Tuo remdamasis jis padarė išvadą, kad pagrindinio reglamento 2 straipsniui neprieštarauja normaliosios vertės, apskaičiuotos pagal duomenis apie vieną gamybos procesą, palyginimas su eksporto kaina, apskaičiuota pagal duomenis apie kitą gamybos procesą.

206 Nagrinėjamu atveju šis ieškinio pagrindas susijęs ne su normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimu, o su skirtingų duomenų, kuriais Komisija galėjo naudotis kaip turimais duomenimis (kaip tai suprantama pagal 18 straipsnį), siekdama nustatyti *Sinopec Ningxia* normaliąją vertę, palyginimu, jį atlikusi Komisija turėjo pasirinkti svarbiausius duomenis.

207 Vadinasi, ieškovių nurodyta jurisprudencija neleidžia teigti, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nesivadovavo duomenimis apie *Sinopec Chongqing* dėl pastarosios ir *Sinopec Ningxia* gamybos proceso skirtumų.

208 Penkta, ieškovės tvirtina, kad PPO teisėje galioja bendrasis principas, pagal kurį reikia naudotis kuo labiau su atitinkamu eksportuojančiu gamintoju susijusia informacija.

209 Ieškovės šį tariamą bendrojo pobūdžio principą grindžia Apeliacinio komiteto ataskaitos dėl ginčo „Europos Sąjunga – Antidempingo priemonės iš Argentinos importuojamam biodyzelinui“, kurią GST priėmė 2016 m. spalio 26 d. (WT/DS 473/AB/R), 6.34 punktu; jame aiškinamas Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2 dalies 2 punktas, kuriame aptariamos eksportuojančių gamintojų PAB išlaidos ir pelnas. Vis dėlto ieškovės negali pagrįsti, kodėl būtų galima pagal analogiją su šia nuostata aiškinti Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalį, atitinkančią pagrindinio reglamento 18 straipsnį, t. y. nuostatą, kurios pažeidimas nurodytas šiame ieškinio pagrinde.

210 Šešta, ieškovės tvirtina: kadangi analizuodama priverstinį kainų mažinimą Komisija neatsižvelgė į *Kuraray* ir ieškovių gamybos proceso skirtumus, ji neturėjo teisės manyti, kad duomenys apie *Sinopec Chongqing* normaliąją vertę nebuvo geriausia turima informacija dėl to, kad *Sinopec Chongqing* ir *Sinopec Ningxia* gamybos procesas skyrėsi. Vis dėlto reikia pažymėti, kad

priverstinio kainų mažinimo analizė nėra svarbi normaliajai vertei nustatyti. Todėl šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą, nesant reikalo spręsti dėl jo priimtinumo, kurį *Kuraray* ginčija (žr. šio sprendimo 180 punktą).

211 Kadangi buvo konstatuota, kad Komisija turėjo teisę kaip svarbius atmesti duomenis apie *Sinopec Chongqing* ir kad ji galėjo naudoti duomenis apie kitus eksportuojančius gamintojus, reikia išnagrinėti Komisijos sprendimą kiekvienai *Sinopec Ningxia* parduodamo produkto rūšiai pasirinkti didžiausią kitų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę.

212 Nors pasirinkdama didžiausią normaliąją vertę Komisija neišvengiamai palygino kitų eksportuojančių gamintojų normaliąsias vertes, reikia patikrinti, ar šitaip ji, kaip teigia ieškovės, jas vertino nepalankiai dėl nepakankamo bendradarbiavimo, pažeisdama šio sprendimo 187 punkte nurodytus principus.

213 Šiuo klausimu, pirma, iš jurisprudencijos matyti, kad net ir sunkiai paneigiama prezumpcija neperžengia priimtinumo ribų, jeigu ji proporcinga teisėtam siekiamam tikslui, galima pateikti priešingus įrodymus ir užtikrinama teisė į gynybą (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 107 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

214 Antra, iš pagrindinio reglamento 18 straipsnio matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas neketino nustatyti teisinės prielaidos, leidžiančios padaryti tiesioginę išvadą, kad, suinteresuotosioms šalims nebendradarbiaujant, kiekvienos produkto rūšies normalioji vertė nėra mažesnė už kitų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų kiekvienos produkto rūšies didžiausią normaliąją vertę, taip atleidžiant Sąjungos institucijas nuo bet kokio reikalavimo pateikti įrodymus. Vis dėlto, atsižvelgiant į jurisprudencijoje pripažintą galimybę prekybos apsaugos priemonių srityje daryti išvadas (netgi galutines) iš turimų duomenų ir vertinti nebendradarbiaujančią ar tik iš dalies bendradarbiaujančią šalį mažiau palankiai nei tuo atveju, jeigu ji būtų bendradarbiavusi, yra lygiai taip pat akivaizdu, kad Sąjungos institucijoms leidžiama iš turimų duomenų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį, pasirinkti svarbiausius. Bet koks kitas sprendimas keltų grėsmę Sąjungos prekybos apsaugos priemonių veiksmingumui visais atvejais, kai Sąjungos institucijos susidurtų su nebendradarbiavimu vykstant tyrimui dėl normaliosios vertės nustatymo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 36 ir 37 punktus).

215 Nagrinėjamu atveju ginčijamo reglamento 329 konstatuojamojoje dalyje Komisija iš esmės nurodė, kad dėl didelių ir rimtų pateiktų duomenų apie gamybos sąnaudas trūkumų su *Sinopec Ningxia* susijusi normalioji vertė buvo apskaičiuota naudojant kitų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateiktą informaciją. Ji pridūrė taikiusi didžiausią apskaičiuotą kitų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę.

216 Ginčijamo reglamento 333 konstatuojamojoje dalyje Komisija atsakė į atrinkto eksportuojančio gamintojo ir vieno Sąjungos gamintojo ir naudotojo teiginius dėl *Sinopec Ningxia* atžvilgiu taikytos metodikos ir pažymėjo: „[k]adangi Komisija negalėjo patikrinti ir panaudoti „Sinopec Ningxia“ pateiktų duomenų normaliajai vertei apskaičiuoti, nėra įrodymų, kad „Sinopec Ningxia“ kiekvienos rūšies produkto normalioji vertė būtų mažesnė už kitų bendradarbiaujančių gamintojų, naudojančių panašias žaliavas, kiekvienos rūšies produkto didžiausią normaliąją vertę“.

217 Šiuo klausimu Komisija per teismo posėdį taip pat pripažino ginčijamo reglamento 333 konstatuojamojoje dalyje taikiusi prielaidą, jog *Sinopec Ningxia* kiekvienos rūšies produkto normalioji vertė nebuvo mažesnė už didžiausią kitų eksportuojančių gamintojų kiekvienos rūšies produkto normaliąją vertę.

218 Taigi reikia pažymėti, kad ginčijamo reglamento 329 ir 333 konstatuojamosiose dalyse Komisija, nustačiusi, kad ieškovės nebendradarbiavo, taikė prielaidą, jog *Sinopec Ningxia* kiekvienos rūšies produkto normalioji vertė nebuvo mažesnė už didžiausią kitų eksportuojančių gamintojų kiekvienos rūšies produkto normaliąją vertę.

219 Be to, kai Komisijos per teismo posėdį buvo konkrečiai paklausta, ar byloje yra kokių nors įrodymų, patvirtinančių, kad *Sinopec Ningxia* sistemingai naudojo didžiausią kitų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę, ji atsakė, kad rėmėsi ieškovių nebendradarbiavimu, kaip patvirtina bylos medžiaga.

220 Taigi reikia pripažinti, kad taikydama minėtą prezumpciją Komisija padarė teisės klaidą. Remiantis Komisijos argumentais, siekdamos paneigti šio sprendimo 218 punkte nurodytą prezumpciją ieškovės turėjo pateikti Komisijai informaciją; būtent dėl to, kad tai nebuvo padaryta, Komisija panaudojo turimus duomenis, kaip tai suprantama pagal 18 straipsnį.

221 Atsižvelgiant į visus pirma išdėstytus argumentus, šį ieškinio pagrindą reikia pripažinti pagrįstu tiek, kiek Komisija apskaičiavo *Sinopec Ningxia* normaliąją vertę, kiekvienos rūšies produktui pasirinkdama kitų eksportuojančių gamintojų didžiausią normaliąją vertę, o likusią jo dalį reikia atmesti.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu nustatant priverstinį kainų mažinimą ir to paties reglamento 3 straipsnio 6 dalies pažeidimu

222 Ketvirtąjį pagrindą sudaro trys dalys, grindžiamos pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu. Konkrečiau kalbant, pirmoji dalis susijusi su tuo, kad nebuvo atlikta priverstinio kainų mažinimo kiekviename rinkos segmente analizė, antroji – su tuo, kad nebuvo atliktas koregavimas, leidžiantis atsižvelgti į skirtingą importuotų PVA ir Sąjungoje pagamintų PVA kokybę, o trečioji – su tuo, kad nenustatytas priverstinis viso nagrinėjamojo produkto kainų mažinimas. Ieškovės taip pat nurodo su tuo susijusį šio reglamento 3 straipsnio 6 dalies pažeidimą.

223 Kadangi Komisija ginčija ne tik šio pagrindo pagrįstumą, bet ir jo reikšmingumą, pirmiausia reikia išnagrinėti šį klausimą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo reikšmingumo

224 Pagal suformuotą jurisprudenciją pareiškus ieškinį dėl panaikinimo, pagrindas, kuris (net darant prielaidą, kad jis pagrįstas) yra nepakankamas, kad būtų patenkintas ieškovo prašymas panaikinti aktą, laikomas nereikšmingu (2013 m. vasario 26 d. Nutarties *Castiglioni / Komisija*, T-591/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:94, 45 punktas ir 2015 m. sausio 15 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, T-1/12, EU:T:2015:17, 73 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2000 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *EFMA / Taryba*, C-46/98 P, EU:C:2000:474, 38 punktą).

225 Komisija teigia ginčijamame reglamente ne tik išnagrinėjusi priverstinį importo kainų mažinimą, bet ir nustačiusi Sąjungos pramonės parduodamų PVA kainų smukdymą, kaip matyti iš šio reglamento 460–462, 473 ir 490 konstatuojamųjų dalių. Ieškovės nepaaiškino, kodėl jos teiginių dėl šio smukdymo nepakanka išvadai, kad importu dempingo kaina Sąjungos pramonei buvo padaryta žalos, pagrįsti. Taigi ieškinio ketvirtasis pagrindas, kuriame ieškovės ginčija priverstinio importo kainų mažinimo nagrinėjimą, yra nereikšmingas.

226 Ieškovės savo ruožtu teigia, kad vien tik įrodymais nepagrįsti teiginiai apie kainų smukdymą neleidžia pašalinti pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimų, kuriais jos remiasi šiame pagrinde.

227 Reikia priminti šias atitinkamų pagrindinio reglamento 3 straipsnio nuostatų formuluotes:

„1. Pagal šį reglamentą terminas „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantamas kaip materialinė [reikšminga] žala Sąjungos pramonei, materialinės [reikšmingos] žalos grėsmė Sąjungos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinamas pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje; ir

b) tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Sąjungoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, atsižvelgiama į tai, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su Sąjungos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Vienas ar keli tų veiksnių nėra būtinai lemiami.

<…>

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį tiriamai Sąjungos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius <…>

6. Pateikus visus 2 dalyje minimus susijusius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypač būtina įrodyti, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Sąjungos pramonei ir kad tą poveikį galima apibrėžti kaip materialinį [reikšmingą].“

228 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5 ir 6 dalių nuostatos yra labai panašios (ar net tapačios) Antidempingo susitarimo 3 straipsnio 1 dalies, 3 straipsnio 2 dalies ir 3 straipsnio 5 dalies nuostatoms. Todėl taikomi šio sprendimo 20–22 punktuose nurodyti principai.

229 Kaip nurodyta Apeliacinio komiteto ataskaitoje dėl ginčo „Kinija – Kompensaciniai ir antidempingo muitai Jungtinių Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokštiems valcavimo produktams iš elektrotechninio plieno“, kurią GST priėmė 2012 m. lapkričio 16 d. (WT/DS 414/AB/R, 137 punktas), su reikšmingo priverstinio kainų mažinimo nagrinėjimu susiję

įrodymai gali skirtis nuo įrodymų, svarbių nagrinėjant reikšmingą kainų smukimą ar trukdymą jas padidinti. Todėl, net jei nagrinėjamojo importo kainos nėra gerokai priverstinai sumažintos, palyginti su panašių produktų kainomis šalyje, dėl tokio importo kainos vis tiek galėtų smukti arba jis gali trukdyti didinti kainas šalies rinkoje.

230 Be to, iš kolegijos ataskaitos dėl ginčo „Korėja – Antidempingo muitai Japonijos kilmės pneumatiniams vožtuvams“, kurią GST priėmė 2019 m. rugsėjo 30 d. (WT/DS 504/R, 7.299 punktas), matyti, kad nors priverstinis importo kainų mažinimas dažnai nurodomas kaip požymis, rodantis, kad importas dempingo kaina mažina kainas arba trukdo didinti importuojančios šalies pramonės kainas, kompetentinga institucija gali pagrįstai nuspręsti, kad importas dempingo kaina mažina kainas arba trukdo jas didinti net ir tuomet, kai priverstinio kainų mažinimo nėra.

231 Nagrinėjamu atveju šalys sutinka, kad iš esmės Sąjungos pramonės kainos gali būti smukdomos net ir tada, kai importo kainos nėra priverstinai mažinamos.

232 Vis dėlto, nors, pasak Komisijos, ginčijamame reglamente padarytos išvados dėl Sąjungos pramonės kainų smukdymo yra nepriklausomos nuo išvadų dėl priverstinio importo kainų mažinimo, ieškovės tvirtina, kad šį smukdymą lemia šis priverstinis kainų mažinimas.

233 Reikia priminti, kad ginčijamo reglamento 490 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Iš žalos rodiklių analizės 398–478 konstatuojamosiose dalyse matyti, kad Sąjungos pramonės ekonominė padėtis per nagrinėjamąjį laikotarpį pablogėjo ir tai sutapo su laikotarpiu, kai labai padidėjo importas iš nagrinėjamosios šalies dempingo kaina, dėl kurio tiriamuoju laikotarpiu priverstinai mažintos Sąjungos pramonės kainos ir labai smukdomos kainos, nes Sąjungos pramonė negalėjo didinti savo kainų reaguodama į gamybos sąnaudų padidėjimą.“

234 Kadangi žodžių junginius „tiriamuoju laikotarpiu priverstinai mažintos Sąjungos pramonės kainos“ ir „labai smukdomos kainos“ kai kuriose ginčijamo reglamento kalbinėse versijose jungia tik jungtukas „ir“, minėto reglamento 490 konstatuojamąją dalį galima aiškinti taip, kad žymus importo iš Kinijos padidėjimas lėmė, pirma, priverstinį kainų mažinimą ir, antra, su tokiu mažinimu nesusijusį kainų smukdymą.

235 Vis dėlto reikia nustatyti, ar ginčijamame reglamente pateikta šio kainų smukdymo ir importo padidėjimo tarpusavio ryšio analizė, pagrįsta ne priverstiniu kainų mažinimu, o kitais veiksniais.

236 Šiuo klausimu Komisija remiasi ginčijamo reglamento 460–462 ir 473 konstatuojamosiomis dalimis.

237 Iš ginčijamo reglamento 460–462 ir 473 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija ištyrė Sąjungos pramonės pardavimo kainų raidą ir nustatė, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį jos padidėjo 14 %, tuo tarpu dėl padidėjusios pagrindinės naudojamos žaliavos kainos vieneto gamybos sąnaudos padidėjo 24 %. Ji pažymėjo, kad dėl importo iš Kinijos daromo spaudimo kainoms Sąjungos pramonė negalėjo toliau jų didinti ir taip kompensuoti šio padidėjimo.

238 Vadinasi, ginčijamo reglamento 460–462 ir 473 konstatuojamųjų dalių negalima aiškinti taip, kad Sąjungos pramonės kainų smukdymą lemia ne priverstinis importo kainų mažinimas, o kiti veiksniai. Iš tiesų ši pramonė, nepaisant smarkiai padidėjusių vieneto gamybos sąnaudų, savo

kainų atitinkamai nepadidino būtent dėl importo dempingo kainomis daromo spaudimo. Šį spaudimą lemia tai, kad Kinijos eksportuojančių gamintojų kainos mažesnės už Sąjungos pramonės, o tai reiškia priverstinį importo kainų mažinimą.

239 Be to, Komisija klaidingai remiasi 2022 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Methanol Holdings (Trinidad) / Komisija* (T-744/19, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2022:558) 95–99 punktais ir 2022 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Nevinnomysskiy Azot ir NAK „Azot“ / Komisija* (T-865/19, nepaskelbtas Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2022:559) 257–261 punktais. Pirma, dėl pirmojo iš šių sprendimų pasakytina, kad punktuose, kuriais remiasi Komisija, nagrinėtas klausimas buvo susijęs su dublike pateikto prieštaravimo priimtinumu, o nagrinėjamu atveju ieškinio ketvirtasis pagrindas buvo pateiktas pačiame ieškinyje. Be to, abiejuose šiuose sprendimuose, iš karto po punktų, kuriais remiasi Komisija, Bendrasis Teismas pabrėžė, kad priverstinis kainų mažinimas susijęs su kainų mažinimu ir jų smukdymu. Taigi konstatuodamas Sąjungos pramonei padarytą žalą Bendrasis Teismas kainų mažinimui ar smukdymui nesuteikė savarankiškos vertės.

240 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia Komisija, ieškinio ketvirtasis pagrindas yra reikšmingas, todėl reikia išnagrinėti jo pagrįstumo klausimą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo pagrįstumo

– *Dėl pirmos dalies*

241 Ieškovės teigia, kad, priešingai, nei ginčijamame reglamente nustatė Komisija, PVA rinką sudaro du segmentai. Pirmasis segmentas apima aukštos kokybės PVA kategorijas; joms būdingi siauri klampumo ir hidrolizės intervalai, nedidelis metanolio ir pelenų kiekis ir mažesnis dalelių dydis. Šių PVA kategorijų pardavimo kainos didesnės. Antrasis segmentas apima prastesnės kokybės kategorijas; joms būdingi platūs klampumo ir hidrolizės intervalai, didelis metanolio ir pelenų kiekis ir didesnis dalelių dydis. Šių PVA kategorijų pardavimo kaina mažesnė.

242 Ieškovės pažymi, kad nors teoriškai kai kurios prastesnės kokybės PVA naudojančios pramonės šakos galėtų pereiti prie aukštesnės kokybės PVA produktų, ekonomiškai tai nebūtų pagrįsta. Aukštesnės kokybės PVA kategorijas naudojančios pramonės šakos negalėtų jų pakeisti prastesnės kokybės PVA kategorijomis.

243 Atsižvelgiant į reikšmingus pirmosios ir antrosios iš minėtų kategorijų PVA kainos ir kokybės skirtumus, jos negali viena kitos tiesiogiai pakeisti paklausos požiūriu.

244 Ieškovių teigimu, kadangi PVA rinką sudaro du minėti segmentai, analizuodama priverstinį kainų mažinimą Komisija privalėjo į juos atsižvelgti, ypač dėl to, kad daugelis Kinijos gamintojų daugiausia gamino žemesnės kategorijos PVA, o Sąjungoje paprastai gaminti aukštesnės kategorijos produktai.

245 Savo argumentus ieškovės visų pirma grindžia Apeliacinio komiteto ataskaita dėl ginčo „Kinija – Antidempingo muitai Japonijos kilmės labai atspariems nerūdijančiojo plieno besiūliams vamzdžiams“, kurią GST priėmė 2015 m. spalio 28 d. (WT/DS 454/AB/R, 5.181 punktas) (toliau – HP-SSST ataskaita).

246 Teisingumo Teismui 2022 m. sausio 20 d. Sprendimu *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube* (C-891/19 P, EU:C:2022:38) panaikinus 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimą *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:691), ieškovės, atsakydamos į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą, patikslino savo argumentus, atsižvelgdamos į išvadas, išplaukiančias iš to Teisingumo Teismo sprendimo. Jų nuomone, šioje byloje nagrinėjamas atvejis atitinka tris išimtines Teisingumo Teismo sprendime nustatytas aplinkybes, kai Komisija negali nagrinėti priverstinio kainų mažinimo remdamasi vien produkto kontrolės numeriais (toliau – PKN), tačiau privalo atlikti kiekvieno rinkos segmento analizę. Pirma, PVA rinkoje yra du skirtingi segmentai; antra, priklausomai nuo segmento, labai skiriasi PVA kainos; trečia, Sąjungos pramonė daugiausia parduoda aukštos kokybės PVA, o iš Kinijos importuojami dažniausiai prastesnės kokybės PVA.

247 Komisija, palaikoma *Kuraray* ir *Sekisui*, ginčija ieškovių argumentus.

248 Atitinkamos pagrindinio reglamento 3 straipsnio nuostatos jau buvo nurodytos šio sprendimo 227 punkte.

249 Pagal jurisprudenciją, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse, importo priverstinis kainos mažinimas skaičiuojamas tam, kad būtų galima nustatyti, ar Sąjungos pramonė patyrė žalos dėl šio importo, o tas skaičiavimas plačiau naudojamas siekiant įvertinti tą žalą ir nustatyti žalos skirtumą, t. y. žalos pašalinimo lygį (pagal analogiją žr. 2019 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija*, T-301/16, EU:T:2019:234, 176 punktą). Tuo tikslu Komisija turi plačią diskreciją (žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

250 Pagrindiniame reglamente nepateikiama sąvokos „priverstinis kainų mažinimas“ apibrėžtis ir nenustatytas jo apskaičiavimo metodas (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 73 punktas; taip pat pagal analogiją žr. 2019 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija*, T-301/16, EU:T:2019:234, 175 punktą).

251 Vis dėlto iš paties pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalies teksto matyti, kad metodas, naudojamas siekiant nustatyti galimą priverstinį kainų mažinimą, iš esmės turi būti taikomas „panašaus produkto“, kaip jis suprantamas pagal minėto reglamento 1 straipsnio 4 dalį, lygmeniu, net jeigu jis sudarytas iš keliems rinkos segmentams priklausančių skirtingų produktų rūšių (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 74 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

252 Taigi pagrindiniame reglamente iš esmės nenustatyta Komisijos pareiga atlikti kito nei panašaus produkto priverstinio kainų mažinimo analizę (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 75 punktas).

253 Šį aiškinimą patvirtina ieškovių nurodytas ataskaitos HP-SSST 5.180 punktas, pagal jį kompetentinga institucija pagal Antidempingo susitarimo 3 straipsnio 2 dalį neprivalo įrodyti, kad kiekvienos tiriamų produktų rūšies ar visų produktų, sudarančių panašų nacionalinį produktą, asortimento kainos buvo priverstinai sumažintos (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 76 punktas).

254 Vis dėlto, kaip patvirtina ataskaitos HP-SSST 5.180 punktas, kadangi pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį Komisija privalo „objektyviai ištirti“ importo dempingo kaina poveikį panašių Sąjungos pramonės produktų kainoms, atlikdama priverstinio kainų mažinimo analizę ji turi atsižvelgti į visus reikšmingus patvirtinamuosius įrodymus, įskaitant, jei reikia, susijusius su skirtingais nagrinėjamojo produkto rinkos segmentais (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 77 punktas).

255 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad nagrinėjant priverstinį kainų mažinimą ir palyginant kiekvieną PKN (toliau – PKN metodas) leidžiama iš dalies atsižvelgti į galimą nagrinėjamojo produkto rinkos segmentaciją (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 106, 113 ir 114 punktus).

256 Vis dėlto, siekdama užtikrinti priverstinio kainų mažinimo analizės objektyvumą, Komisija tam tikromis aplinkybėmis gali būti įpareigota atlikti tokią analizę nagrinėjamo produkto rinkos segmentų lygmeniu, net jei šios institucijos turima plati diskrecija nustatyti, be kita ko, žalos buvimą (žr. šio sprendimo 249 punktą) apima bent jau sprendimus dėl analizės metodo pasirinkimo, surinktinų duomenų ir įrodymų, apskaičiavimo metodo, taikytino nustatant priverstinio kainų mažinimo skirtumą, ir surinktų duomenų aiškinimo bei vertinimo (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 78 punktą).

257 Taigi Komisijai tam tikromis išskirtinėmis aplinkybėmis gali būti privaloma (PKN metodą papildanti) priverstinio kainų mažinimo analizė, palyginant kainas kiekviename segmente (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 111 punktą).

258 Šios išskirtinės aplinkybės susijusios tiek su ryškia nagrinėjamojo produkto rinkos segmentacija, apimančia didelius skirtumus tarp rinkos segmentų (toliau – pirmoji sąlyga), tiek su situacija, kuriai būdinga didelė vidaus pardavimų ir importo dempingo kaina koncentracija skirtinguose segmentuose (toliau – antroji sąlyga) (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 79–81, 110 ir 111 punktus).

259 Taigi ieškovių argumentus, kuriais grindžiama ši ketvirtojo pagrindo dalis, reikia nagrinėti atsižvelgiant į šias aplinkybes ir į šio sprendimo 190 ir 191 punktuose išdėstytus argumentus dėl teisminės kontrolės apimties.

260 Ginčijamame reglamente Komisija nurodė:

„(60) Iš tyrimo metu surinktos informacijos taip pat matyti, kad kai kurių iš šių kategorijų produktų (kuriuos parduoda ir Sąjungos pramonė, ir eksportuojantys gamintojai) naudojimo sritis yra plati ir apskritai jų kaina yra mažesnė. Kiti labiau specializuotos kategorijos produktai, skirti naudoti pagal siaurą specifikaciją <…>, vidutiniškai yra brangesni. Šių kategorijų produktus taip pat parduoda Sąjungos pramonė [gamintojai] ir eksportuojantys gamintojai.

(61) Tačiau nepaisant didelio kategorijų skaičiaus, Komisija nustatė, kad PVA rinkoje nėra apibrėžtų segmentų. Įvairūs naudotojai kaip žaliavą gali pirkti įvairių kategorijų PVA, atsižvelgdami į jiems reikalingas technines specifikacijas. Vieniems naudotojams svarbiausia savybė yra pelenų kiekis, kitiems – klampumas, o dar kiti kaip žaliavą gali pirkti iš esmės bet kokios specifikacijos PVA. Kiekviena naudotojų pramonės šaka pakaitomis gali naudoti skirtingą

PVA kategorijų rinkinį. Nors kai kuriems naudotojams <…> tinkamų naudoti kategorijų skaičius yra mažesnis, jų naudojamos kategorijos visgi iš dalies sutampa su kitos grupės naudotojais, galinčiais pirkti įvairesnių kategorijų PVA.

(62) Dėl pirmiau nurodytų priežasčių Komisija padarė išvadą, kad visų kategorijų produktai bent tam tikru mastu konkuruoja tarpusavyje, todėl šiuo atveju segmento analizė nebuvo nei pagrįsta, nei tinkama <…>

(64) Komisijos atlikta analizė patvirtino, kad skirtingų kategorijų produktus, kaip paaiškinta 61 konstatuojamojoje dalyje, galima bent tam tikru mastu pakeisti vieną kitu. Net jei iš tiesų tam tikri naudotojai savo reikmėms gali įsigyti tik riboto kategorijų rinkinio produktų, šių kategorijų produktai nesusiję tik su vieno naudotojo tolesnės grandies pramone, bet sutampa su įsigytais tam tikrų kategorijų tolesnės grandies produktais. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad Kinijos eksportuojantys gamintojai tiekia visoms keturioms pagrindinėms reikmėms skirtų kategorijų PVA ir visiškai konkuruoja su Sąjungos pramonės parduodamų kategorijų produktais.

<…>

(78) <…> įvairių kategorijų PVA pasižymi tokiomis pat pagrindinėmis savybėmis, o jų naudojimo būdai iš esmės yra identiški ir pakeičiami vienas kitu. Nagrinėjamojo produkto naudojimo būdai arba kaina vien tik nuo pelenų arba metanolio kiekio nepriklauso, nes kategorijos savybės, galimas galutinis jos naudojimo būdas ir pardavimo kaina priklauso nuo tų kiekių derinio su kitomis svarbiomis savybėmis, kaip antai klampumu ir hidrolizės laipsniu.

(79) Remiantis tyrimu metu surinktais įrodymais nustatyta, kad vidutinis „mažo pelenų kiekio“ kategorijos PVA ir „standartinio pelenų kiekio“ kategorijos PVA kainų skirtumas yra apie 10 %. Tačiau PVA kategorijų, kurioms būdingas toks pat pelenų kiekis, kainos gali skirtis iki 40 %. Be to, kai kurių tariamai pigesnių kategorijų PVA, kuriuose yra „standartinis“ pelenų kiekis, gali būti iki 27 % brangesni už „mažo pelenų kiekio“ kategorijoms priskiriamus PVA. Todėl negalima pritarti suinteresuotosioms šalims ir daryti išvados, kad, vertinant pagal pelenų ir metanolio kiekį, Sąjungos rinka yra padalyta į aukštos kokybės PVA (gaminamą Sąjungos pramonės) ir žemos kokybės PVA (importuojamą iš [Kinijos]) arba kad šis tariamas skirstymas atsispindi kainose ir gamybos sąnaudose. Priešingai <…> keletas kategorijų, tariamai pasižyminčių „standartinėmis“ specifikacijomis, taip pat konkuruoja su tariamai „aukštos kokybės“ panašaus produkto kategorijomis.“

261 Darytina išvada, kad Komisija atmetė tiek ryšią PVA rinkos segmentaciją, tiek didelę Sąjungos pramonės ir importo dempingo kaina koncentraciją dviejuose atskiruose segmentuose.

262 Kadangi Komisija privalėjo atlikti objektyvų priverstinio kainų mažinimo tyrimą (žr. šio sprendimo 254 ir 256 punktus), reikia patikrinti, ar jos išvados pakankamai pagrįstos procedūros, kuriai pasibaigus buvo priimtas ginčijamas reglamentas, medžiaga, įskaitant ginčijamame reglamente aiškiai nenurodytą informaciją (žr. šio sprendimo 152 punktą).

263 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas paprašė Komisijos patikslinti bylos medžiagą, kurios pagrindu ji atmetė rinkos segmentacijos galimybę, taip pat Sąjungos pramonės ir importo dempingo kaina koncentraciją skirtinguose segmentuose.

264 Šiuo klausimu Komisija rėmėsi PVA naudotojų atsakymais į jos prašymą pateikti informaciją apie įsigytus PVA pagal PKN, taip pat iš *Kuraray* gautais duomenimis.

265 Dėl ryškios segmentacijos nebuvimo pažymėtina, kad Komisija pateikė savo prašymo pateikti informaciją pavyzdį, tačiau nepateikė gautų ir konfidencialiais pripažintų atsakymų. Ji taip pat pateikė ištrauką iš *Kuraray* interneto svetainės. Per teismo posėdį Komisija patikslino (o ieškovės tam neprieštaravo), kad ankstesnė šios ištraukos versija jau buvo įtraukta į procedūros, kuriai pasibaigus buvo priimtas ginčijamas reglamentas, medžiagą.

266 Reikėtų pažymėti, kad *Kuraray* interneto svetainės ištrauka rodo, kad kelios PVA kategorijos daugiausia naudojamos tiek pramonės šakose, kuriose turėtų būti naudojami aukštos kokybės PVA, tiek pramonės šakose, kuriose turėtų būti naudojami prastesnės kokybės PVA. Kaip nurodo Komisija, kelios PVA kategorijos naudojamos ne tik popieriaus ir klijų, bet ir emulsinės polimerizacijos ir polivinilbutirlio gamybos pramonėje. Todėl ši ištrauka patvirtina, kad PVA rinka nėra ryškiai segmentuota.

267 Be to, reikia pažymėti: kadangi pirmoji sąlyga yra susijusi su ryškia nagrinėjamojo produkto segmentacija, norint atmesti galimybę, kad ji įvykdyta, priešingai, nei teigia ieškovės, nebūtina, kad visi naudotojai galėtų vienodomis sąlygomis įsigyti visų kategorijų PVA ir kad šios kategorijos būtų visiškai pakeičiamos tarpusavyje.

268 Taigi reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju pirmoji sąlyga nėra įvykdyta.

269 Taigi, nesant būtinybės spręsti dėl antrosios sąlygos, jau dabar galima teigti, kad Komisijai pakako atlikti PKN metodu pagrįstą analizę ir ji neprivalėjo atlikti papildomos priverstinio kainų mažinimo analizės.

270 Bet kuriuo atveju dėl antrosios sąlygos reikia pažymėti, kas nurodyta toliau.

271 Šios bylos medžiagoje pateikiamos trys lentelės, buvusios procedūros, kuriai pasibaigus buvo priimtas ginčijamas reglamentas, medžiagoje; kiekviena lentelė susijusi su vienu iš trijų pagrindinių bendradarbiaujančių Kinijos eksportuojančių gamintojų (įskaitant ieškoves). Šiose lentelėse nurodytas į Sąjungą importuotų PVA kiekis pagal PKN. Tačiau konfidencialumo sumetimais šiose lentelėse nėra nurodyta *Kuraray* pardavimų apimtis pagal PKN. Išnagrinėjus šiose lentelėse pateiktus duomenis matyti, kad importas iš viso apima aštuonis skirtingus PKN (jų peržiūrėtų versijų ieškovės neginčija) ir kad dviem iš šių PKN tenka apytiksliai po 29 % viso šių eksportuojančių gamintojų importo, o likusiems šešiems PKN – nuo 3,24 % iki 9,54 %.

272 Taigi nėra pagrindo teigti, kad importas pasižymi didele koncentracija, vadinasi, net ir neturint duomenų apie *Kuraray* pardavimus, darytina išvada, kad antroji sąlyga nėra įvykdyta.

273 Kadangi šio sprendimo 258 punkte primintoje jurisprudencijoje numatytos sąlygos nėra įvykdytos, darytina išvada, kad Komisijai pakako atlikti PKN metodu pagrįstą analizę ir ji neprivalėjo atlikti papildomos priverstinio kainų mažinimo analizės.

274 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio ketvirtojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

– *Dėl antros dalies*

275 Ieškovių teigimu, Komisija neteisingai nustatė priverstinį kainų mažinimą, nes atliko 10 % koregavimą, siekdama atsižvelgti į prastesnę iš Kinijos importuotų PVA kokybę (juose buvo daugiau pelenų nei Sąjungoje pagamintuose PVA), tačiau atsisakė atlikti kitus koregavimus, atspindinčius kitus kokybinius šių PVA skirtumus.

276 Komisija, palaikoma *Sekisui*, ginčija ieškovių argumentus.

277 Reikia priminti, kad atitinkamos ginčijamo reglamento konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(423) Priverstinis kainų mažinimas dėl importo nustatytas remiantis nagrinėjamosios šalies bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų duomenimis ir pardavimo vidaus rinkoje duomenimis, kuriuos apie tiriamąjį laikotarpį pateikė Sąjungos pramonė <…>

(424) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, atskaičius atidėtas nuolaidas. Nagrinėjamojo produkto importo iš [Kinijos] kaina prireikus buvo tinkamai pakoreguota, ją palyginus su Sąjungos pramonės parduodamu panašios rūšies produktu.

(425) Dėl tam tikrų nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto savybių skirtumų pažymėtina, kad <…> iš [Kinijos] importuojamų produktų rūšys konkuruoja su Sąjungos pramonės gaminamų ir parduodamų produktų rūšimis. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad pelenų kiekis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų gaminamame ir parduodame PVA apskritai buvo didesnis nei Sąjungos pramonės gaminamame ir parduodamame PVA, Komisija nusprendė, kad korekcija yra būtina siekiant užtikrinti sąžiningą Kinijos ir ES produktų rūšių palyginimą pagal PKN. Šią korekciją Komisija nustatė remdamasi iš trečiųjų šalių importuoto didelio ir mažo pelenų kiekio PVA kainų skirtumu, nustatytu pagal naudotojų pateiktą informaciją. Nustatyta, kad kainos skiriasi 10 %.

(426) Tuo remiantis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų parduodamo didelio pelenų kiekio PVA CIF kaina padidinta 10 %.

<…>

(429) Be to, kadangi metanolio kiekis ir pakuotė neturi didelės įtakos kainoms, <…> Komisija padarė išvadą, kad, vertinant priverstinį kainų mažinimą, šių savybių neturėtų būti paisoma.“

278 Bendrajame Teisme Komisija nurodė, kad, kaip matyti iš Kinijos eksportuojantiems gamintojams išsiųsto klausimyno, PKN buvo nustatyti remiantis penkiomis PVA savybėmis, t. y. klampumu, hidrolizės laipsniu, pelenų ir metanolio kiekiu bei pakuote.

279 Vadinasi, Komisija laikėsi nuomonės, jog reikia 10 % padidinti tam tikrų iš Kinijos importuojamų produktų, pagal klampumą ir hidrolizės laipsnį atitinkančių Sąjungos pramonės parduodamų produktų rūšis, kainas, atsižvelgiant į skirtingą pelenų kiekį (pirmuosiuose iš nurodytų produktų pelenų kiekis buvo didesnis nei antruosiuose). Vis dėlto ji atmetė galimybę, kad metanolio kiekio ir pakuotės skirtumais būtų galima pateisinti tolesnius koregavimus.

280 Ieškovės neginčija Komisijos atlikto 10 % koregavimo dėl pelenų kiekio skirtumų pagrįstumo, tačiau teigia, kad reikėjo atlikti kitus koregavimus.

281 Vis dėlto jos nepateikė jokių įrodymų, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai pripažino, jog klampumu ir hidrolizės laipsniu panašioms produktų rūšims būdingi metanolio kiekio ir pakuotės skirtumai neturėjo didelės įtakos produktų kainoms.

282 Taigi ieškinio ketvirtojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

– *Dėl trečios dalies*

283 Ieškovių teigimu, tiek iš ginčijamo reglamento 432 ir 433 konstatuojamųjų dalių, tiek iš informacijos, kurią jos galėjo gauti iš Komisijos, taip pat iš kitų eksportuojančių gamintojų joms pateiktos informacijos matyti, kad atlikdama priverstinio kainų mažinimo analizę Komisija 100 % PVA importo iš Kinijos palygino su 82 % Sąjungos pramonės PVA pardavimų. Komisija konstatavo, kad Sąjungos pramonės ir Kinijos eksportuojančių gamintojų parduoti produktai pagal PKN 82 % sutampa. Taigi į savo analizę ji neįtraukė 18 % Sąjungos pramonės pardavimų. Taip Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse įtvirtintą pareigą nustatyti viso nagrinėjamojo produkto priverstinį kainų mažinimą.

284 Ieškovės nesutinka, kad ginčijamą reglamentą galima aiškinti taip, kad Komisija lygino 100 % Sąjungos pramonės pardavimų su 82 % Kinijos eksportuojančių gamintojų pardavimų, ir šiuo tikslu remiasi jų pačių ir kitų eksportuojančių gamintojų priverstinio kainų mažinimo skaičiavimais, kurių pagrindu daroma išvada, kad 100 % importo buvo palyginta su 82 % Sąjungos pramonės pardavimų. Bet kuriuo atveju jos teigia, kad net ir pritarus tokiam aiškinimui, Komisija vis tiek pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalis, nes privalėjo atsižvelgti į 100 % importo.

285 Komisija, palaikoma *Sekisui*, ginčija ieškovių argumentus.

286 Reikia priminti, kad ginčijamo reglamento 432 ir 433 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(432) „Wacker“ ir Kinijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad Sąjungos pramonė nepardavė 18 % iš [Kinijos] eksportuoto produkto, nes šis kiekis nebuvo nustatytas pagal palyginamų rūšių PKN. Šalys, pagrįsdamos savo tvirtinimą, kad Komisijos žalos analizė buvo grindžiama tik nedidele Sąjungos pramonės pardavimo apimtimi, o ne visu panašiu produktu, nurodė [2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimą *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:691)].

(433) Pirma, Komisija pažymėjo, kad šis sprendimas yra apskųstas Teisingumo Teismui, todėl negali būti laikomas patikimu. Antra, pagrindiniame reglamente nereikalaujama, kad Komisija kiekvienos rūšies produkto kainų analizę atliktų atskirai. Teisinis reikalavimas veikiau yra nustatymas panašaus produkto lygmeniu. Nors PKN naudojami kaip tokio vertinimo atskaitos taškas, tai nereiškia, kad skirtingiems PKN priskiriami produktai nekonkuruoja tarpusavyje. Taigi tai, kad pagal tam tikrus PKN klasifikuojami Sąjungos pramonės produktai nebuvo lyginami su importuojamais produktais, nereiškia, kad dėl importo dempingo kaina nedaromas spaudimas kainoms. Iš tiesų priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis nustatymas pirmiausia apskaičiuojant skirtumus PKN lygmeniu yra tik tarpinis ir parengiamasis šio reikiamo kainų palyginimo etapas. Šis etapas nėra teisiškai privalomas, tačiau yra įprasta Komisijos praktika. Trečia, tais atvejais, kai taikoma atranka, nenuostabu, kad atrinktų eksportuojančių gamintojų importas ir atrinktų Sąjungos pramonės gamintojų produktų pardavimas visiškai nesutampa. Tai nebūtinai reiškia, kad tam tikrų rūšių produktai nebuvo importuojami, bet kad per tiriamąjį laikotarpį atrinkti eksportuojantys gamintojai neeksportavo šių rūšių produktų į Sąjungą. Galiausiai <…> Komisija padarė išvadą, kad visų kategorijų PVA bent tam tikru mastu konkuruoja tarpusavyje. Todėl atrinktų eksportuojančių gamintojų 18 % eksportuoto produkto, kurio Sąjungos pramonė

nepardavė, nesudaro atskiros nagrinėjamojo produkto kategorijos, bet visiškai konkuruoja su likusių kategorijų produktais, kurių atitiktis nustatyta. Be to, Sąjungos pramonės neparduoti produktai pagal PKN buvo tam tikrų rūšių produktai, tinkami naudoti klijų, polimerizacijos ir popieriaus sektoriuose, todėl jie yra lygiaverčiai ir tiesiogiai konkuruoja su kitų rūšių produktais, kuriuos Sąjungos pramonė gamina ir parduoda naudoti tiems patiems tikslams, net jei jie nebuvo naudojami priverstiniam kainų mažinimui kiekybiškai nustatyti.“

287 Pažymėtina, kad ginčijamo reglamento 432 ir 433 konstatuojamosiose dalyse Komisija apibendrino argumentus, kuriuos ieškovės pirma kildino iš 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:691), bet vėliau juos atmetė.

288 Reikia priminti, kad 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:691) 68–75 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo, kad analizuodama priverstinį kainų mažinimą Komisija klaidingai neatsižvelgė į tam tikrą atrinktų Sąjungos gamintojų pagamintų produktų kiekį, t. y. į 17 iš 66 produktų rūšių, kurie sudarė 8 % šių gamintojų pardavimų kiekio, kurių atrinkti eksportuojantys Kinijos gamintojai neeksportavo, neatsižvelgė į visus svarbius byloje esančius duomenis ir pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalis (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 22 punktą).

289 Atmesdama ieškovių argumentą, grindžiamą 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimu *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:691), Komisija, pirma, ginčijamo reglamento 433 konstatuojamosios dalies pirmame sakinyje nurodė, kad šis sprendimas yra apskųstas.

290 Toliau ginčijamo reglamento 433 konstatuojamosios dalies antrame–devintame sakiniuose Komisija tvirtino teisingai pasielgusi priimdama reglamentą, ginčijamą byloje, kurioje priimtas 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimas *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:691), taip pat išdėstė bendrus samprotavimus dėl kainų mažinimo analizės taikant PKN metodą. Todėl ji pažymėjo, kad „pagal tam tikrus PKN klasifikuojami Sąjungos pramonės produktai nebuvo lyginami su importuojamais produktais“. Taigi šios sakinio dalies negalima aiškinti taip, kad Komisija pripažino nagrinėjamu atveju neatsižvelgusi į tam tikrų Sąjungos pramonės gaminamų produktų PKN.

291 Galiausiai ginčijamo reglamento 433 konstatuojamosios dalies dešimtame–dvyliktame sakiniuose Komisija išnagrinėjo šios bylos aplinkybes. Iš tų sakinių matyti, kad, pirma, 18 % atrinktų eksportuojančių Kinijos gamintojų į Sąjungą eksportuotų PVA atveju nepavyko rasti juos atitinkančių Sąjungos pramonės parduodamų produktų rūšių, antra, kadangi visi PVA iš dalies tarpusavyje konkuruoja, Sąjungos pramonės parduodami PVA taip pat konkuravo su šiais 18 % iš Kinijos importuotų produktų.

292 Vadinasi, pirma, Komisija kiekvieną Sąjungos pramonės parduodamo produkto rūšį susiejo su importuojamo produkto rūšimi ir, antra, dėl tos pramonės parduodamo produkto rūšių neatitinkančių importuojamo produkto rūšių ji vis dėlto pripažino konkurencinių santykių buvimą. Šitaip Komisija atliko analizę, kurios reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalis, t. y. išnagrinėjo „importo dempingo kaina“ poveikį Sąjungos pramonės

kainoms (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 161 punktas) ir išanalizavo viso nagrinėjamojo produkto priverstinį kainų mažinimą.

293 Priešingai, nei teigia ieškovės, toks ginčijamo reglamento 433 konstatuojamosios dalies aiškinimas atitinka Komisijos joms per procedūrą, kuriai pasibaigus buvo priimtas ginčijamas reglamentas, pateiktus paaiškinimus, kad „Sąjungos pramonės ir atrinktų Kinijos eksportuojančių bendrovių atitiktis siekia 82 %“. Nors iš šių paaiškinimų matyti, kad visiškos atitikties nepavyko nustatyti, Komisijos vartojamoje formuluotėje nenurodyta, ar daugiau produktų rūšių pardavė Sąjungos pramonė, ar Kinijos eksportuojantys gamintojai.

294 Be to, šio ginčijamo reglamento 433 konstatuojamosios dalies aiškinimo nepaneigia ieškovių dubliko priede pateiktos lentelės. Šiose lentelėse nurodyti kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo (įskaitant ieškoves) PKN, kurių atveju importuotų ir Sąjungos pramonės parduodamų produktų rūšys sutampa. Nors konfidencialumo sumetimais šiose lentelėse nenurodyti Sąjungos pramonės pagal kiekvieną PKN parduoti kiekiai, tai nereiškia, kad, kaip teigia ieškovės, atsižvelgta tik į 82 % šios pramonės pardavimų.

295 Taigi reikia konstatuoti, kad ieškovių argumentai, jog Komisija priverstinį kainų mažinimą analizavo neatsižvelgdama į visus Sąjungos pramonės PVA pardavimus, neturi faktinio pagrindo.

296 Bet kuriuo atveju, darant prielaidą, kad atlikdama priverstinio kainų mažinimo analizę Komisija neatsižvelgė į tam tikras Sąjungos pramonės parduodamų produktų rūšis, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas panaikino 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimą *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:691). Jis padarė išvadą, kad Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime padarė teisės klaidą pripažinęs, kad, analizuodama importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonės kainoms, kaip numatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse, visų pirma analizuodama priverstinį kainų mažinimą, Komisija bet kokiomis aplinkybėmis privalėjo atsižvelgti į visus šios pramonės parduotus produktus, įskaitant nagrinėjamojo produkto rūšis, kurių atrinkti eksportuojantys gamintojai neeksportavo (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 159 punktas).

297 Kaip pabrėžia ieškovės, iš 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube* (C-891/19 P, EU:C:2022:38) 138–140 punktų matyti, jog tam, kad ši pareiga tektų Komisijai, turi būti tenkinamos pirmoji ir antroji sąlygos (žr. šio sprendimo 258 punktą). Tačiau, priešingai, nei teigia ieškovės, nagrinėjamu atveju taip nėra (žr. šio sprendimo 265–272 punktus).

298 Taigi ieškinio ketvirtojo pagrindo trečią dalį taip pat reikia atmesti.

299 Kadangi visos ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu, dalys buvo atmestos, ieškovės taip pat neturi pagrindo teigti, kad dėl šių pažeidimų Komisija pažeidė ir šio reglamento 3 straipsnio 6 dalį (žr. šio sprendimo 222 punktą).

300 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, visą ieškinio ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio penktojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą pažeidimu

301 Ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė jų teisę į gynybą, nes, nepaisydama jų prašymų, nepateikė joms informacijos apie Sąjungos pramonės parduotus kiekius ir pardavimo kainas pagal kiekvieną PKN, taip pat apie priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumus pagal kiekvieną PKN (toliau – ginčijami duomenys). Jos priekaištauja Komisijai, kad ši nepateikė joms bent jau šių duomenų verčių intervalų. Jų nuomone, nors pagrindinio reglamento 19 straipsnyje numatytas tam tikros informacijos konfidencialumas, dėl jo taikymo teisė į gynybą neturi netekti prasmės. Ieškovės primena, kad pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 2 dalį suinteresuotosios šalys, kurios remiasi pateiktos informacijos konfidencialumu, turi pateikti nekonfidencialią tokios informacijos santrauką arba bent jau nurodyti priežastis, kodėl neįmanoma jos parengti. Be to, anot ieškovių, neturi reikšmės tai, kad tariamai konfidencialūs duomenys susiję su vieninteliu Sąjungos gamintoju.

302 Ieškovės teigia, jog tam, kad šis ieškinio pagrindas būtų pagrįstas, privalo įrodyti ne tai, kad tyrimo baigtis būtų buvusi kitokia, o tik tai, kad tokia prielaida nėra visiškai atmestina. Tačiau nežinodamos ginčijamų duomenų ieškovės negalėjo nustatyti, ar dėl tam tikrų PKN nebuvo konstatuota priverstinio kainų mažinimo arba priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis, taip pat kokie PKN buvo priskirti Sąjungos pramonės produktams, kurių pardavimai buvo didžiausi. Todėl šie duomenys yra būtini, norint patikrinti tiek priverstinio kainų mažinimo nustatymo tikslumą (o tam gali tekti išnagrinėti įvairių PKN rinkos dalis), tiek šiai pramonei importo padarytos žalos buvimą.

303 Komisija, palaikoma *Kuraray* ir *Sekisui*, ginčija ieškovių argumentus.

304 Reikia priminti nagrinėjant šį pagrindą reikšmingų nuostatų formuluotes.

305 Pagrindinio reglamento 19 straipsnyje įtvirtinta:

„1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pavyzdžiui, kadangi jos atskleidimas suteiktų žymų konkurencinį pranašumą konkurentui arba žymiai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, turi būti valdžios institucijų naudojama konfidencialiai, jei tai pagrįsta.

2. Suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima tinkamai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma padaryti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas išdėstant priežastis, kodėl neįmanoma padaryti tokios santraukos.

<…>

4. Šis straipsnis netrukdo Sąjungos institucijoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, ir ypač pagal šį reglamentą priimtų sprendimų priežasčių, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Sąjungos institucijos, kiek tai reikalinga tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus atitinkamų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Komisija ir valstybės narės, įskaitant bet kurios iš jų pareigūnus, neatskleidžia jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė naudoti konfidencialiai, be tokios informacijos pateikėjo specialaus leidimo.

<…>“

306 Pagrindinio reglamento 20 straipsnyje numatyta:

„1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti, kad jiems būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo nustatytos laikinosios priemonės <…>

2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti galutines priemones arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių – ypatingas dėmesys skiriamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

<…>“

307 Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalis suformuluota taip:

„7. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai <…>, pateikę raštiškus prašymus, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktą informaciją – skirtingai nei Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus – kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 19 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.

<…>“

308 Šiomis nuostatomis pagrindiniu reglamentu siekiama dviejų tikslų: pirma, leisti suinteresuotosioms šalims veiksmingai ginti savo interesus ir, antra, užtikrinti per tyrimą surinktos informacijos konfidencialumą (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 96 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Taryba*, T-442/12, EU:T:2017:372, 142 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

309 Dėl šio sprendimo 308 punkte nurodyto pirmojo tikslo reikėtų priminti, kad per bet kurią dėl asmens pradėtą procedūrą, kai gali būti priimtas sprendimas šio asmens nenaudai, teisės į gynybą paisymas yra pagrindinis Sąjungos teisės principas ir jo laikymąsi reikia užtikrinti, net jeigu nėra procedūrą reglamentuojančių teisės aktų. Šis principas yra nepaprastai svarbus vykstant antidempingo tyrimo procedūroms (žr. 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Taryba*, T-442/12, EU:T:2017:372, 139 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

310 Remiantis šiuo principu, suinteresuotosioms įmonėms turi būti suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo bei svarbos ir dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija, grįsdama dempingo praktikos ir iš jos kylančios žalos buvimą (žr. 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Taryba*, T-442/12, EU:T:2017:372, 140 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

311 Dėl šio sprendimo 308 punkte nurodyto antrojo tikslo reikia priminti, kad verslo paslapties apsauga yra bendrasis Sąjungos teisės principas. Neiškreiptos konkurencijos išsaugojimas yra svarbus viešasis interesas, kurio apsauga gali pateisinti atsisakymą atskleisti verslo paslaptį sudarančią informaciją (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 165 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

312 Siekiant suderinti abu nagrinėjamus tikslus, vykdydamos savo pareigą informuoti Sąjungos institucijos privalo veikti deramai rūpestingai, siekdamos teikti suinteresuotosioms įmonėms, su sąlyga, kad užtikrinama verslo paslapties apsauga, jų interesų gynybai naudingus duomenis ir pasirinkdamos (prireikus – savo iniciatyva) tinkamą tokio pateikimo tvarką (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Taryba*, T-442/12, EU:T:2017:372, 141 punktą).

313 Būtinybė suderinti šiuos tikslus kyla ir dėl to, kad pagal jurisprudenciją pagrindinio reglamento 19 straipsniu siekiama apsaugoti ne tik verslo paslaptis, bet ir kitų antidempingo procedūros šalių teisę į gynybą (žr. 2020 m. spalio 15 d. Sprendimo *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals / Komisija*, T-307/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:487, 82 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

314 Siekiant užtikrinti verslo paslaptį sudarančios informacijos apsaugą iš esmės nereikalaujama neatskleisti suinteresuotosioms šalims bet kokios per antidempingo tyrimą naudotos informacijos, neatsižvelgiant į aplinkybes. Konkrečiai kalbant, reikia įvertinti konkrečią suinteresuotosios šalies padėtį šios informacijos atžvilgiu ir, be kita ko, šios suinteresuotosios šalies padėtį nagrinėjamoje rinkoje palyginti su šią informaciją pateikusio asmens padėtimi (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 199 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Taryba*, T-442/12, EU:T:2017:372, 159 punktą).

315 Kaip nurodyta jurisprudencijoje, dėl pareigos užtikrinti informacijos konfidencialumą teisė į gynybą neturi tapti beprasmė (žr. 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Taryba*, T-442/12, EU:T:2017:372, 142 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

316 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 435 konstatuojamosios dalies ir 2020 m. liepos 8 d. ieškovių Komisijai adresuoto rašto, po galutinio faktų atskleidimo jos paprašė leisti susipažinti su ginčijamais duomenimis.

317 2020 m. liepos 13 d. el. laišku *Kuraray* informavo Komisiją, kad prieštarauja ginčijamų duomenų atskleidimui ieškovėms, įskaitant verčių intervalus vietoj tikslių duomenų. Kaip per teismo posėdį nurodė Komisija, šiuo el. laišku *Kuraray* atsakė į Komisijos jai adresuotą el. laišką; jį institucija išsiuntė gavusi šio sprendimo 316 punkte nurodytą 2020 m. liepos 8 d. ieškovių raštą. *Kuraray* tvirtino, kad ginčijami duomenys dėl jų pobūdžio yra konfidencialūs, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 dalį, ir pažymėjo, kad, atsižvelgiant į tai, kad ji yra vienintelė Komisijos atrinkta ir nagrinėjamąjį produktą trečiosioms šalims parduodanti Sąjungos gamintoja, papildomų duomenų apie priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimus atskleidimas būtų naudingas jos konkurentams, o jai turėtų didžiulį neigiamą poveikį. Toks atskleidimas, kai paaiškėtų informacija apie tiriamuoju laikotarpiu parduotų PVA kiekius ir vidutines kainas pagal kiekvieną PKN, padarytų nepataisomos žalos jos komercinei veiklai Sąjungoje.

318 Be to, *Kuraray* tvirtino, kad iš ieškovėms jau pateiktos informacijos apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis jos galėjusios suprasti importo Sąjungos pramonei padarytą žalą ir pasinaudoti teise į gynybą. Ji pabrėžė, kad kiekvienam eksportuojančiam gamintojui taikomas to paties dydžio antidempingo muitas už visą jo į Sąjungą atliktą nagrinėjamojo produkto eksportą, jo neišskiriant pagal PKN.

319 2020 m. liepos 14 d. el. laišku Komisija informavo ieškoves, kad, įvertinusi jų prašymą leisti susipažinti su ginčijamais duomenimis, nusprendė jį atmesti, nes jie yra konfidencialūs pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį. Komisijos sprendimo motyvai sutampa su *Kuraray* šio sprendimo 318 punkte nurodytais motyvais.

320 Ginčijamo reglamento 436 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį negalėjusi atskleisti ginčijamų duomenų, nes, atskleidus tokią išsamią informaciją būtų galima tiesiogiai arba kartu su rinkos tyrimų informacija atkurti konfidencialius atskirų Sąjungos gamintojų pardavimo arba gamybos duomenis.

321 Reikėtų pažymėti, kad, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 ir 5 dalis, Komisija neturėjo teisės perduoti ieškovėms ginčijamų duomenų, nes *Kuraray* tam prieštaravo (pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 178 punktą ir 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2021:278, 477 punktą).

322 Vis dėlto, kai informacijos negalima pateikti dėl to, kad ji konfidenciali, pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 2 dalį ją turinčios šalys įpareigojamos kiekvieną kartą, kai įmanoma, pateikti nekonfidencialią šios informacijos santrauką (šiuo klausimu žr. 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2021:278, 483 punktą).

323 Taigi reikia nustatyti, ar Komisija pažeidė ieškovių teisę į gynybą, kai nesiėmė būtinų priemonių, leidžiančių joms gauti ginčijamus duomenis nekonfidencialios santraukos forma, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 2 dalį.

324 Šiuo tikslu, vadovaujantis šio sprendimo 20–22 punktuose išdėstytais principais, reikėtų pateikti nuorodą į GST sprendimus, susijusius su Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 5 dalimi ir 6 straipsnio 5 dalies 1 punktu, kurie iš esmės atitinka pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 ir 2 dalis bei 5 dalies pirmą sakinį (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 103, 188 ir 190 punktus).

325 Kaip nurodyta Apeliacinio komiteto ataskaitoje dėl ginčo „Europos Bendrijos – Galutinės antidempingo priemonės tam tikroms geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms iš Kinijos“, kurią GST priėmė 2011 m. liepos 28 d. (WT/DS 397/AB/R, 542–544 punktai), dėl informacijos, kuri pagal Antidempingo susitarimo 6 straipsnį 5 dalį laikoma konfidencialia, pasakytina, kad pagal šio susitarimo 6 straipsnio 5 dalies 1 punktą kompetentinga institucija privalo reikalauti, kad būtų pateikta nekonfidenciali informacijos santrauka. Tai, ar pateikta santrauka bus pakankama, priklausys nuo atitinkamos konfidencialios informacijos, tačiau santrauka turi suteikti galimybę tinkamai suprasti neatskleistos informacijos esmę tam, kad kitos tyrimo šalys galėtų atsakyti ir ginti savo interesus. Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 5 dalies 1 punkte numatyta, kad ypatingomis aplinkybėmis konfidencialios

informacijos negalima ar neįmanoma pateikti santraukos forma. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis konfidencialią informaciją teikianti šalis gali nurodyti negalinti pateikti nekonfidencialios jos santraukos, tačiau tuomet privalo išdėstyti priežastis, kodėl santrauka negalima. Savo ruožtu kompetentinga institucija turi atidžiai išnagrinėti šį pareiškimą, siekdama nustatyti, ar jame įrodomas ypatingų aplinkybių buvimas, o nurodytos priežastys tinkamai paaiškina, kodėl tokiomis aplinkybėmis neįmanoma pateikti santraukos, leidžiančios tinkamai suprasti informacijos esmę. Konfidencialios informacijos santraukos negalima pateikti tais atvejais, kai neįmanoma parengti kito informacijos pateikimo būdo, kuriuo nebūtų atskleista jautri informacija arba kuris neužtikrina pakankamo išsamumo, kad būtų galima tinkamai suprasti konfidencialiai perduotos informacijos esmę.

326 Nagrinėjamu atveju, pirma, reikia konstatuoti, kad *Kuraray*, prieštaraudama ginčijamų duomenų atskleidimui (taip pat ir verčių intervalų forma), atsisakė vykdyti įpareigojimą pateikti nekonfidencialias tos informacijos santraukas ir kad tuo tikslu ji rėmėsi išskirtine aplinkybe, t. y. kad ji buvo vienintelė Sąjungos gamintoja, į kurios pardavimus Komisija atsižvelgė atlikdama priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis analizę. Antra, išnagrinėjusi *Kuraray* argumentus Komisija nusprendė, kad šios bendrovės pozicija yra pagrįsta, taip pat atsižvelgdama į ginčijamo reglamento 436 konstatuojamojoje dalyje iš esmės nurodytą aplinkybę, kad Kinijos eksportuojantys gamintojai būtų galėję vertinti prašomus duomenis pagal turimą rinkos informaciją.

327 Taigi reikia pripažinti, kad Komisija tinkamai laikėsi atitinkamose nuostatose numatytų etapų, siekdama palyginti abu šio sprendimo 308 punkte nurodytus tikslus.

328 Dėl Komisijos atlikto vertinimo pagrįstumo reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į ginčijamų duomenų jautrumą ir išimtines nagrinėjamo atvejo aplinkybes, ji nepadarė klaidos, atsisakydama juos atskleisti.

329 Tai, kad Komisija nepadarė klaidos, patvirtina ta aplinkybė, kad ieškovės, gavusios Komisijos elektroninį laišką, kuriuo buvo atmestas jų prašymas leisti susipažinti su ginčijamais duomenimis (žr. šio sprendimo 319 punktą), nesikreipė į bylas nagrinėjantį pareigūną, nors galėjo tai padaryti pagal 2019 m. vasario 21 d. Europos Komisijos Pirmininko sprendimo (ES) 2019/339 dėl bylas nagrinėjančio pareigūno funkcijų ir įgaliojimų atliekant tam tikrus prekybos tyrimus (OL L 60, 2019, p. 20) 15 straipsnį.

330 Darytina išvada, kad atsisakydamos kreiptis į bylas nagrinėjantį pareigūną ieškovės sutiko, kad Komisija palygintų nagrinėjamus tikslus.

331 Bet kuriuo atveju reikia priminti, kad, remiantis jurisprudencija, iš ieškovo negalima reikalauti įrodyti, kad, nesant nagrinėjamo procedūros pažeidimo, Komisijos sprendimas būtų buvęs kitoks – tik tai, kad tokia prielaida nėra visiškai atmestina, nes ši šalis būtų galėjusi geriau užtikrinti savo gynybą nesant šio pažeidimo – vis dėlto su teise į gynybą susijusio pažeidimo buvimas gali lemti atitinkamo akto panaikinimą tik tuomet, jeigu yra galimybė, kad dėl šio pažeidimo administracinės procedūros rezultatas galėjo būti kitoks, taigi konkrečiai paveikiama teisė į gynybą (žr. 2022 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals / Komisija*, C-718/20 P, EU:C:2022:362, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

332 Šiuo klausimu ieškovės teigia, pirma, kad jeigu jos būtų gavusios ginčijamus duomenis, būtų pavykę išvengti painiavos dėl Sąjungos pramonės importuotų ir parduodamų produktų procentinių dalių, nagrinėtų atliekant priverstinio kainų mažinimo analizę (žr. ieškinio ketvirtojo

pagrindo trečią dalį). Vis dėlto reikia konstatuoti, kad ši painiava neturi įtakos galimybei, kad Komisijos vykdytos procedūros baigtis būtų kitokia. Bet kuriuo atveju, jeigu ieškovės manė, kad Komisijos pateikti paaiškinimai (žr. šio sprendimo 293 punktą) buvo dviprasmiški, jos galėjo paprašyti juos patikslinti.

333 Antra, ieškovės teigia, kad tam tikromis aplinkybėmis, siekiant užtikrinti objektyvų didelio priverstinio kainų mažinimo tyrimą panašaus produkto lygmeniu, gali būti tikslinga ištirti skirtingų nagrinėjamojo produkto rūšių rinkos dalis. Tam, kad suinteresuotoji šalis galėtų pagrįstai teigti, jog šios aplinkybės svarbesnės, ji turi turėti informacijos apie šias rinkos dalis.

334 Kadangi, kaip matyti iš šio sprendimo 256–258 punktų, tam tikromis aplinkybėmis gali tekti atlikti priverstinio kainų mažinimo analizę pagal rinkos segmentus, *a priori* negalima visiškai atmesti galimybės, kad jeigu ieškovėms būtų pateiktos nekonfidencialios ginčijamų duomenų santraukos, jos būtų galėjusios remtis argumentais, galinčiais įrodyti, kad nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis tokia analizė buvo reikalinga.

335 Vis dėlto, kaip matyti iš ieškinio ketvirtojo pagrindo nagrinėjimo (ypač iš šio sprendimo 265–272 punktų), nagrinėjamu atveju nėra aplinkybių, dėl kurių Komisija privalėtų atlikti priverstinio kainų mažinimo analizę pagal rinkos segmentus. Todėl reikia atmesti galimybę, kad jeigu ieškovės būtų turėjusios minėtas santraukas, procedūros baigtis būtų buvusi kitokia.

336 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio penktąjį pagrindą reikia atmesti.

Išvada dėl bylos baigties

337 Išnagrinėjus ieškovių pateiktus ieškinio pagrindus ir jų dalis paaiškėjo, kad ginčijamas reglamentas turi būti panaikintas tiek, kiek jis susijęs su ieškovėmis, nes Komisija, siekdama apskaičiuoti jų pagamintų ir parduotų PVA importui į Sąjungą nustatyto antidempingo muito normą, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e, g, i ir k punktus pakoregavo eksporto kainą ją sumažindama.

338 Likusią ieškinio dalį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

339 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija iš esmės pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos ieškovių patirtos bylinėjimosi išlaidos pagal jų pateiktus reikalavimus.

340 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Parlamentas ir Taryba turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

341 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nenurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Nagrinėjamu atveju reikia nuspręsti, kad *Wegochem*, *Kuraray* ir *Sekisui* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2020 m. rugsėjo 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2020/1336, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės polivinilo alkoholiams nustatomi galutiniai antidempingo muitai, kiek jis susijęs su *Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd*, *Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd* ir *Central-China Company*, *Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd*, nes Europos Komisija, siekdama apskaičiuoti jų pagamintų ir parduotų polivinilo alkoholių importui į Europos Sąjungą nustatyto antidempingo muito normą, pagal 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių 2 straipsnio 10 dalies e, g, i ir k punktus pakoregavo eksporto kainą ją sumažindama.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos *Sinopec Chongqing SVW Chemical Co.*, *Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co.* ir *Central-China Company*, *Sinopec Chemical Commercial Holding Co.* patirtos bylinėjimosi išlaidos**.

4. **Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

5. ***Wegochem Europe BV*, *Kuraray Europe GmbH* ir *Sekisui Specialty Chemicals Europe SL* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Truchot Kanninen Madise

Frendo Perišin

Paskelbta 2024 m. vasario 21 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Faktinės bylos aplinkybės . . . 2

Šalių reikalavimai . . . 5

Dėl teisės . . . 6

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymo nesuderinamumu su PPO teisėje numatytais įsipareigojimais . . . 6

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida . . . 10

Dėl pirmos dalies . . . 10

– Taikytinos taisyklės . . . 11

– Dėl įrodymų . . . 12

– Dėl Komisijos surinktų duomenų . . . 15

Dėl antros dalies . . . 19

Dėl trečios dalies . . . 23

– Dėl pirmojo prieštaravimo . . . 23

– Dėl antrojo prieštaravimo . . . 26

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 ir 5 dalių, taip pat Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 8 dalies ir II priedo pažeidimu . . . 26

Dėl pirmojo prieštaravimo . . . 27

Dėl antrojo prieštaravimo . . . 28

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu nustatant priverstinį kainų mažinimą ir to paties reglamento 3 straipsnio 6 dalies pažeidimu . . . 35

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo reikšmingumo . . . 35

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo pagrįstumo . . . 38

– Dėl pirmos dalies . . . 38

– Dėl antros dalies . . . 42

– Dėl trečios dalies . . . 44

Dėl ieškinio penktojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą pažeidimu . . . 47

Išvada dėl bylos baigties 52

Dėl bylinėjimosi išlaidų 52